

เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติ

เงินทดแทน

พ.ศ. . . . .

คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ

ทำหน้าที่รัฐสภา

บรรจุนิติบัญญัติครั้งที่ ๑๓

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ฉพ. ๑๒๑ / ๒๕๓๕

เอกสารประกอบการพิจารณา

งานบริการค้ำคว้า ศูนย์บริการเอกสารและค้ำคว้า สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา โทร. ๒๕๒๖๑๕๑ ๙๙ ต่อ ๒๓๒ ๒๓๔

สารบัญ

	หน้า
1. สารสำคัญร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	1
2. เปรียบเทียบร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... กับ ร่างกฎหมายใหม่	2

สุกัญญา หอมชื่นชม

วิทยากร 4

ผู้รับผิดชอบ

สาระสำคัญ

ร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน

(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานในส่วนที่เกี่ยวกับเงินทดแทน และกองทุนเงินทดแทน

เหตุผล

โดยที่ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 103 ลงวันที่ 16 มีนาคม พ.ศ. 2515 ซึ่ง
เป็นกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน ข้อกำหนดเกี่ยวกับการคุ้มครองแรงงาน
บางประการเป็นอุปสรรคในการบังคับใช้ และไม่ทันสมัยการณปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงไป ประกอบกับ
ได้มีพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 103 ลงวันที่ 16 มีนาคม พ.ศ. 2515
(ฉบับที่ 1) พ.ศ. 2533 บัญญัติให้ออนกองทุนเงินทดแทนและบรรดาอำนาจหน้าที่ของกรมแรงงาน
กระทรวงมหาดไทย และของเจ้าหน้าที่ของกรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทยกับ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้อง
สำนักงานกองทุนเงินทดแทน และงานกองทุนเงินทดแทนในสำนักงานแรงงานจังหวัดไปเป็นของสำนักงาน
ประกันสังคม กระทรวงมหาดไทย หรือของเจ้าหน้าที่ของสำนักงานประกันสังคม กระทรวงมหาดไทย
ตั้งนั้น เพื่อให้กฎหมายว่าด้วยเงินทดแทนและกองทุนเงินทดแทนเป็นพระราชบัญญัติที่สมบูรณ์แยกจาก
กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานเสียใหม่
จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญ

ให้ยกเลิกข้อ 2 (6) ข้อ 3 ข้อ 9 และข้อ 10 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ
ฉบับที่ 103 ลงวันที่ 16 มีนาคม พ.ศ. 2515 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 103 ลงวันที่ 16 มีนาคม พ.ศ. 2515 (ฉบับที่ 1) พ.ศ. 2533
บรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้หรือ
ซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

กฎหมายเดิม	ร่างกฎหมายใหม่	เหตุผลในการแก้ไข
	<p>มาตรา 1 พระราชบัญญัติเรียกว่า "พระราชบัญญัติเงิน ทดแทน พ.ศ. ...."</p>	<p>แต่เนื่องจากพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของ คณะปฏิวัติ ฉบับที่ 103 ลงวันที่ 16 มีนาคม พ.ศ. 2515 (ฉบับที่ 1) พ.ศ. 2533 มาตรา 6 ได้ตัด ให้โอนอำนาจหน้าที่ในส่วนที่เกี่ยวกับกองทุนเงินทดแทน ของกรมแรงงาน และงานกองทุนเงินทดแทนในสำนัก งานแรงงานจังหวัดไปเป็นของสำนักงานประกันสังคม ทำให้มีหน่วยงานที่มีหน้าที่และความรับผิดชอบข้อกั- หนดของกระทรวงมหาดไทยเกี่ยวกับการคุ้มครองแรง งาน และเรื่องอื่นตามประกาศของคณะปฏิวัติดังกล่าว 2 หน่วย คือ สำนักงานประกันสังคมรับผิดชอบเรื่อง เงินทดแทนและกองทุนเงินทดแทน กรมแรงงานรับ ผิดชอบเรื่องการคุ้มครองแรงงานในส่วนอื่น ในการ เสนอร่างพระราชบัญญัติ จึงต้องเสนอเป็น 2 ฉบับ</p> <p>เห็นไปตามแบบ</p>

กฎหมายเดิม

ร่างกฎหมายใหม่

เหตุผลในการแก้ไข

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

เป็นไปตามแบบ ซึ่งมีเงื่อนไขเวลาการบังคับใช้เพื่อ
ความพร้อมของบริการกฎหมายและบุคคลที่เกี่ยวข้องกับตาม
ร่างพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 3 ในยกเลิกความในข้อ 2(6) ข้อ 3 ข้อ 9
และข้อ 10 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 103 ลงวันที่ 16
มีนาคม พ.ศ. 2515 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไข
เพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 103 ลงวันที่ 16 มีนาคม
พ.ศ. 2515 (ฉบับที่ 1) พ.ศ. 2533

เป็นไปตามแบบ แก้ตามร่างพระราชบัญญัติได้
ยกเลิกบทบัญญัติแห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 103
ทั้งหมด เพื่อรองรับการดำเนินงานเกี่ยวกับการคุม-
ครองแรงงาน ของกรมแรงงาน จนกว่าจะตราพระ-
ราชบัญญัติคุ้มครองแรงงานที่นำมาใช้บังคับเป็นการ
เฉพาะ และมีบทบัญญัติในพระราชบัญญัติดังกล่าว ยก
เลิกบทบัญญัติในส่วนอื่นที่เกี่ยวข้องเอง

บรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นในส่วนที่บัญญัติไว้
แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราช
บัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

ข้อกำหนดความข้อ 2 ได้ผ่านบัญญัติไว้เป็น
หมวกหมู่ในร่างพระราชบัญญัตินี้

ข้อ 2 ในพระราชบัญญัตินี้มีอำนาจกำหนด
การคุ้มครองแรงงาน ดังต่อไปนี้

(1) -----

ฯลฯ

(6) ความรับผิดชอบของนายจ้างที่จะต้องจ่ายเงิน

กฎหมายเดิม	ร่างกฎหมายใหม่	เหตุผลในการแก้ไข
<p>ข้อ 1 ประกาศฉบับใหม่ให้ตั้งคำแก้</p> <p>(1) ราชการส่วนกลาง</p> <p>(2) ราชการส่วนภูมิภาค</p> <p>(3) ราชการส่วนท้องถิ่น</p> <p>(4) กิจการอื่นตามที่กระทรวงมหาดไทยจะ ได้กำหนด</p> <p>ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง กำหนดกิจการที่มีใบได้ บังคับตามประกาศ กระทรวงมหาดไทย เรื่อง การคุ้มครองแรงงาน</p> <p>อาศัยอำนาจตามความในข้อ 2 และข้อ 14 แห่ง ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 103 กระทรวงมหาดไทย จึงออกประกาศกำหนดให้ตั้งคำแก้ประกาศกระทรวง มหาดไทย เรื่อง การคุ้มครองแรงงาน ๕๓ กิจการ ดัง ต่อไปนี้</p> <p>๑. งานเกษตรกรรม ซึ่งได้แก่งานเพาะปลูก ประมง ป่าไม้ เลี้ยงสัตว์ ซึ่งมีใบได้ตั้งจากตลอดปี และ ไม่มีงานลักษณะอื่นรวมอยู่ด้วย ทั้งนี้ เฉพาะในส่วนที่ไม่</p>	<p>มาตรา 4 พระราชบัญญัติใหม่ให้ตั้งคำแก้</p> <p>(1) ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค และ ราชการส่วนท้องถิ่น</p> <p>(2) รัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยพนักงาน รัฐวิสาหกิจสัมพันธ์</p> <p>(3) นายจ้างซึ่งประกอบธุรกิจโรงเรียนเอกชน ตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับครู หรือครูใหญ่</p> <p>(4) นายจ้างซึ่งดำเนินกิจการที่มีวัตถุประสงค์ เพื่อแสวงหากำไรในทางเศรษฐกิจ</p> <p>(5) นายจ้างอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง</p>	<p>แก้ไขหลักการให้ครอบคลุมถึงรัฐวิสาหกิจ เนื่องจาก ตามพระราชบัญญัติพนักงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. 2534 ได้วางระเบียบเกี่ยวกับมาตรฐานสิทธิประโยชน์ กำหนดให้รัฐวิสาหกิจออกจัดสวัสดิการและให้ประโยชน์ แก่พนักงานในนามว่าสิทธิที่กำหนดไว้ตามกฎหมายคุ้มครอง แรงงานและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องไว้แล้ว</p>

กฎหมายเดิม	ร่างกฎหมายใหม่	เหตุผลในการแก้ไข
<p>เกี่ยวกับ การจ่ายค่าจ้างและการจ่ายเงินทดแทน</p> <p>2. การจ้างงานที่มีได้มีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงกำไรในทางเศรษฐกิจ</p> <p>ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง กำหนดกิจการที่มีให้ทั้งกับประกาศกระทรวงมหาดไทย ซึ่งออกตามความในข้อ 3 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 103 ลงวันที่ 16 มีนาคม 2515</p> <p>อาศัยอำนาจตามความในข้อ 14 แห่งประกาศ ของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 103 ลงวันที่ 16 มีนาคม 2515 กระทรวงมหาดไทยจึงออกประกาศกำหนดให้ให้ทั้งกับ ประกาศกระทรวงมหาดไทยซึ่งออกตามความในข้อ 3 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 103 ลงวันที่ 16 มีนาคม 2515 แก่กิจการ โรงเรือนราษฎร์ตามกฎหมาย ว่าด้วยโรงเรือนราษฎร์</p>		

กฎหมายเดิม	ร่างกฎหมายใหม่	เหตุผลในการแก้ไข
<p>ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การคุ้มครองแรงงาน ข้อ 2 ในประกาศนี้</p> <p>"นายจ้าง" หมายความว่า ผู้ซึ่งตกลงรับลูกจ้าง เข้าทำงานโดยจ่ายค่าจ้างให้ และหมายความรวมถึงผู้ ซึ่งได้รับมอบหมายให้ทำงานแทนนายจ้าง ในกรณีที่นาย จ้างเป็นนิติบุคคล หมายความว่า ผู้อำนวยการประจำการแทน นิติบุคคลนั้น และหมายความรวมถึงผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย ให้ทำงานแทนผู้อำนวยการประจำการแทนนิติบุคคล</p>	<p>มาตรา 5 ในพระราชบัญญัตินี้</p> <p>"นายจ้าง" หมายความว่า ผู้ซึ่งตกลงรับลูกจ้างเข้า ทำงานโดยจ่ายค่าจ้างให้ และหมายความรวมถึงผู้ซึ่งได้รับมอบ หมายให้ทำงานแทนนายจ้าง ในกรณีที่นายจ้างเป็นนิติบุคคลให้ หมายความรวมถึงผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคล และผู้ซึ่งได้ รับมอบหมายจากผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคล ให้ทำการแทน ด้วย</p>	<p>แก้ไขโดยคำเล็กน้อย เพื่อให้ข้อความชัดเจน ขึ้น</p>
<p>"ลูกจ้าง" หมายความว่า ผู้ซึ่งตกลงทำงานให้แก่ นายจ้างเพื่อรับค่าจ้างไม่ว่าจะเป็นผู้รับค่าจ้างด้วยตนเอง หรือไม่ก็ตาม และหมายความรวมถึงลูกจ้างประจำ และลูกจ้างชั่วคราว แต่ไม่รวมถึงลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยว กับงานบ้าน</p>	<p>"ลูกจ้าง" หมายความว่า ผู้ซึ่งทำงานให้นายจ้าง โดยรับค่าจ้าง ไม่ว่าจะเริ่มที่ลุล่วงหรือไม่รวมถึงลูกจ้างซึ่ง ทำงานเกี่ยวกับงานบ้านที่มีใ้แก่การประกอบธุรกิจรวมอยู่ด้วย</p>	<p>แก้ไขหลักการเกี่ยวกับลูกจ้างงานบ้านให้มี ความหมายที่ชัดเจนขึ้น</p>
<p>"ค่าจ้าง" หมายความว่า เงินหรือเงินและสิ่ง-</p>	<p>"ค่าจ้าง" หมายความว่า เงินทุกประเภทที่นาย-</p>	<p>แก้ไขหลักการ โดยหมายถึงเฉพาะเงินแต่ไม่</p>

กฎหมายเดิม	ร่างกฎหมายใหม่	เหตุผลในการแก้ไข
<p>ของที่นายจ้างจ่ายให้แก่ลูกจ้างเป็นการตอบแทนการทำงานในวันทำงาน หรือจ่ายให้โดยคำนวณตามผลงานที่ลูกจ้างทำได้ และหมายความรวมถึงเงินหรือเงินและสิ่งของที่จ่ายให้ในวันหยุดซึ่งลูกจ้างไม่ไปทำงานและในวันลาป่วย ทั้งนี้ ไม่ว่าจะกำหนดคำนวณ หรือจ่ายเป็นการตอบแทนในวิธีใดอย่างใด และไม่ว่าจะเรียกชื่ออย่างไร</p> <p>"ประสิทธิผล" หมายความว่า การที่ลูกจ้างได้รับอันตรายแก่กายหรือจิตใจหรือถึงแก่ความตายเนื่องจากการทำงานให้แก่นายจ้าง หรือการลิดรอนรักษาประโยชน์ให้แก่นายจ้าง</p> <p>"เจ็บป่วย" หมายความว่า การที่ลูกจ้างเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานให้แก่นายจ้างด้วยโรคซึ่งเกิดขึ้นตามลักษณะหรือสภาพของงาน หรือโรคซึ่งเกิดขึ้นจากการทำงานตามที่กระทรวงมหาดไทยจะได้ออกกำหนดชนิดของโรคนั้น</p>	<p>จ้างจ่ายให้แก่ลูกจ้าง เป็นค่าตอบแทนการทำงานในวันและเวลาทำงานปกติไม่ว่าจะคำนวณตามระยะเวลาหรือคำนวณตามผลงานที่ลูกจ้างทำได้ และให้หมายความรวมถึงเงินที่นายจ้างจ่ายให้แก่ลูกจ้างในวันหยุดและวันลาซึ่งลูกจ้างไม่ไปทำงานด้วย ทั้งนี้ ไม่ว่าจะกำหนดคำนวณ หรือจ่ายในลักษณะใดหรือโดยวิธีการใด และไม่ว่าจะเรียกชื่ออย่างไร</p> <p>"ประสิทธิผล" หมายความว่า การที่ลูกจ้างได้รับอันตรายแก่กายหรือจิตใจหรือถึงแก่ความตายเนื่องจากการทำงานหรือป้องกันรักษาประโยชน์ให้แก่นายจ้าง หรือค่าสิ่งของนายจ้าง</p> <p>"เจ็บป่วย" หมายความว่า การที่ลูกจ้างเจ็บป่วยหรือถึงแก่ความตายด้วยโรคซึ่งเกิดขึ้นตามลักษณะหรือสภาพของงานหรือเนื่องจากการทำงาน</p>	<p>รวมสิ่งของ เช่นเดียวกับหลักการในพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533</p> <p>แก้ไขลดค่าเล็กน้อยให้มีความหมายชัดเจนขึ้น</p> <p>ไม่มี การแก้ไข แต่การกำหนดโรคซึ่งเกิดขึ้นจากการทำงานได้แยกไปบัญญัติไว้ต่างหาก โดยให้กระทรวงมหาดไทยเป็นผู้ประกาศกำหนด เช่นเดิม</p>

กฎหมายเดิม	ร่างกฎหมายใหม่	เหตุผลในการแก้ไข
<p>"เงินทดแทน" หมายความว่า เงินที่จ่ายให้เป็นค่าทดแทน ค่ารักษาพยาบาล ค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน และค่าทำศพ</p> <p>"ค่าทดแทน" หมายความว่า เงินที่จ่ายให้แก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามประกาศนี้สำหรับการประสบอันตราย</p>	<p>"สูญหาย" หมายความว่า การที่ลูกจ้างหายไปในช่วงระหว่างงานหรือปฏิบัติตามคำสั่งของนายจ้างซึ่งมีเหตุอันควรเชื่อว่าลูกจ้างถึงแก่ความตายเพราะประสบเหตุอันตรายที่เกิดขึ้นในระหว่างทำงานหรือปฏิบัติตามคำสั่งของนายจ้างนั้น รวมตลอดถึงการที่ลูกจ้างหายไปในช่วงเดินทางโดยทางบก ทางอากาศ หรือทางน้ำ เพื่อไปทำงานให้นายจ้างซึ่งมีเหตุอันควรเชื่อว่าสาเหตุนั้นได้ประสบเหตุอันตราย ทั้งนี้ เป็นระยะเวลาหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่เกิดเหตุขึ้น</p> <p>"สูญเสียสมรรถภาพ" หมายความว่า การสูญเสียอวัยวะหรือการสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานของร่างกายหรือจิตใจภายหลังการรักษาด้วยวิธีทางการแพทย์สิ้นสุดแล้ว</p> <p>"เงินทดแทน" หมายความว่า เงินที่จ่ายเป็นค่าทดแทน ค่ารักษาพยาบาล ค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานและค่าทำศพ</p> <p>"ค่าทดแทน" หมายความว่า เงินที่จ่ายให้ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา 20 สำหรับการประสบอันตรายหรือการเจ็บป่วยของลูกจ้างตามพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>เพิ่มหลักการเกี่ยวกับการสาบสูญไว้ในร่างพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้ความคุ้มครองแก่บุคคลที่อยู่ในความอุปการะของลูกจ้างใหม่สิทธิได้รับเงินทดแทนด้วย เพราะกรณีดังกล่าวผู้อยู่ในความอุปการะของลูกจ้างได้รับความเดือดร้อนแทนเกี่ยวกับกรณีลูกจ้างถึงแก่ความตายในกรณีอื่น</p> <p>เพิ่มนิยามศัพท์ "สูญเสียสมรรถภาพ" เพื่อเป็นฐานรองรับการกำหนดค่าใหม่การจ่ายค่าทดแทนเนื่องมาจากลูกจ้างได้สูญเสียสมรรถภาพในการทำงาน</p> <p>ไม่มีการแก้ไข</p> <p>แก้ไขด้วยคำเล็กน้อย</p>

กฎหมายเดิม	ร่างกฎหมายใหม่	เหตุผลในการแก้ไข
<p>หรือการเจ็บป่วย หรือเงินป่วยจนถึงแก่ความตาย ของลูกจ้าง</p> <p>"การรักษาพยาบาล" หมายความว่า ค่าใช้จ่าย เกี่ยวกับการตรวจการรักษา การพยาบาล และการอื่น ที่จำเป็น เพื่อให้ผลของการประสบอันตรายหรือการเจ็บ ป่วยบรรเทาหรือหมดสิ้นไปและหมายความรวมถึงค่าใช้จ่าย เกี่ยวกับอุปกรณ์ เครื่องใช้หรือวัตถุที่ใช้แทนที่แทนหรือช่วย หรือช่วยอวัยวะที่ประสบอันตรายนั้นได้</p> <p>"ค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน" หมายความว่า ค่าใช้จ่ายที่ก่อให้เกิดประโยชน์ในกระบวนการเวชศาสตร์ฟื้นฟู และหรือการฟื้นฟูอาชีพ เพื่อให้ลูกจ้างซึ่งสูญเสียอวัยวะ บางส่วนหรือร่างกาย หรือสูญเสียสมรรถภาพในการทำงาน ของอวัยวะบางส่วนหรือร่างกาย หรือหตุผลภาพสามารถ ทำงานที่เหมาะสมได้</p>	<p>"การรักษาพยาบาล" หมายความว่า ค่าใช้จ่าย เกี่ยวกับการตรวจ การรักษา การพยาบาล และค่าใช้จ่ายอื่น ที่จำเป็นเพื่อให้ผลของการประสบอันตรายหรือการเจ็บป่วย บรรเทาหรือหมดสิ้นไปและหมายความรวมถึงค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับ อุปกรณ์ เครื่องใช้หรือวัตถุที่ใช้แทนที่แทนหรือช่วย อวัยวะที่ประสบอันตรายด้วย</p> <p>"ค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน" หมายความว่า ค่าใช้จ่ายที่จำเป็นเกี่ยวกับการฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน</p>	<p>แก้ไขลดค่าเล็กน้อย</p> <p>แก้ไขลดค่าเพื่อให้รองรับกับนิยามศัพท์ คำว่า การฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานที่กำหนดขึ้น ตามร่าง พระราชบัญญัติ</p>

กฎหมายเดิม	ร่างกฎหมายใหม่	เหตุผลในการแก้ไข
<p>"ค่าทำศพ" หมายความว่า ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการทำศพตามประเพณีของลูกจ้างซึ่งถึงแก่ความตายหรือตามประเพณีแห่งท้องถิ่น</p>	<p>"การฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน" หมายความว่า การจัดให้ลูกจ้างซึ่งประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยและสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพของร่างกายหรืออาชีพเพื่อให้สามารถประกอบอาชีพที่เหมาะสมตามสภาพของร่างกาย</p> <p>"ค่าทำศพ" หมายความว่า ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการจัดการศพของลูกจ้างตามประเพณีทางศาสนาของลูกจ้างหรือตามประเพณีแห่งท้องถิ่น ในกรณีที่ลูกจ้างถึงแก่ความตายเนื่องจากประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยหรือสูญหาย</p> <p>"เงินสมทบ" หมายความว่า เงินที่นายจ้างจ่ายสมทบเข้ากองทุนเงินทดแทนเพื่อใช้เป็นเงินทดแทนให้แก่ลูกจ้าง</p> <p>"กองทุน" หมายความว่า กองทุนเงินทดแทน</p> <p>"สำนักงาน" หมายความว่า สำนักงานประกันสังคมหรือสำนักงานประกันสังคมจังหวัดและส่วนท้องถิ่น</p>	<p>บัญญัตินิยามศัพท์ขึ้นใหม่โดยนำหลักการมาจากคำว่า "ค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานตามกฎหมายเดิมแก้ไขโดยคำให้เหมาะสม และมีความชัดเจนขึ้น</p> <p>แก้ไขโดยคำเล็กน้อย เพื่อให้มีความหมายที่ชัดเจนขึ้น</p> <p>เพิ่มนิยามศัพท์คำว่า "กองทุน" ขึ้นในร่างพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้รองรับการจัดตั้งกองทุนเงินทดแทนซึ่งจะเป็นกองทุนเพื่อใช้จ่ายตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้</p> <p>เพิ่มนิยามศัพท์คำว่า "สำนักงาน" ขึ้น เนื่องจากเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบพระราชบัญญัติที่ร่างขึ้นใหม่นี้</p>

กฎหมายเดิม	ร่างกฎหมายใหม่	เหตุผลในการแก้ไข
	<p>"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการกองทุน เจ้าพนักงาน</p> <p>"กรรมการ" หมายความว่า กรรมการกองทุน เจ้าพนักงาน</p>	<p>เจตนารมณ์ที่ขึ้นเพื่อรองรับหลักการที่ให้ "คณะกรรมการ" เป็นผู้กำหนดนโยบายและมาตรการ เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติ</p> <p>บัญญัตินิยามที่ขึ้น เพื่อรองรับหลักการการจัดตั้ง "คณะกรรมการ"</p>
<p>"อธิบดี" หมายความว่า อธิบดีกรมแรงงาน</p>	<p>"เลขาธิการ" หมายความว่า เลขาธิการสำนักงาน ประกันสังคม</p>	<p>แก้ไขโดยคำเพื่อตรงกับชื่อผู้ดำรงตำแหน่ง ที่รับผิดชอบหน่วยงานนี้คือ</p>
<p>"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงมหาดไทย</p>	<p>"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงมหาดไทย</p>	<p>เจตนารมณ์ที่กล่าวว่า "พนักงานเจ้าหน้าที่" ขึ้น ในร่างพระราชบัญญัติเพื่อรองรับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่จะ เป็นผู้ดำเนินการให้เข้าไปตามพระราชบัญญัติ</p> <p>เป็นไปตามแบบ</p>

กฎหมายเดิม	ร่างกฎหมายใหม่	เหตุผลในการแก้ไข
<p>ข้อ 15 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ (ประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 103)</p>	<p>มาตรา 6 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้อำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่กับออกกฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>กฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้</p> <p>หมวด ๑ บททั่วไป</p>	<p>เป็นไปตามแบบ และได้แก้ไขถ้อยคำให้มีความชัดเจนขึ้น</p>
<p>ข้อ 26 การเริ่มตรึงหรือการไต่มาซึ่งสิทธิหรือประโยชน์ตามประกาศนี้ ไม่เป็นการตัดสิทธิหรือประโยชน์ที่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามประกาศนี้พึงได้ตามกฎหมายอื่น</p>	<p>มาตรา 7 การเรียกร้องหรือการไต่มาซึ่งสิทธิหรือประโยชน์ตามพระราชบัญญัตินี้ไม่เป็นการตัดสิทธิหรือประโยชน์ที่ลูกจ้างพึงได้ตามกฎหมายอื่น</p>	<p>คงหลักการเดิม</p>

กฎหมายเดิม	ร่างกฎหมายใหม่	เหตุผลในการแก้ไข
<p>ข้อ 6 ในพระราชบัญญัติมหาดไทยมีอำนาจสั่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีทางนิติศาสตร์ มีอำนาจกระทำการเป็นหมายความค่าเป็นคดีให้ลูกจ้างซึ่งมีข้อพิพาทแรงงานกับนายจ้างในกรณีลูกจ้างยากจนและคดีข่มขู่ เมื่อกระทรวงมหาดไทยแจ้งให้ศาลทราบแล้ว ก็ให้มีอำนาจดำเนินคดีได้ตลอดถึงศาลอุทธรณ์และศาลฎีกา</p> <p>(ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 103)</p>	<p>มาตรา 8 ในพระราชบัญญัติมหาดไทยมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งมียุติคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีทางนิติศาสตร์ เพื่อมีอำนาจฟ้องคดีและแก้ทางคดีเกี่ยวกับเงินทดแทนตามพระราชบัญญัติเงินทดแทนลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา 20</p> <p>ให้ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา 20 ที่ประสงค์จะให้พนักงานเจ้าหน้าที่ฟ้องคดีหรือแก้ทางคดีตามวรรคหนึ่งเป็นคำขอต่อสำนักงานตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนด</p> <p>มาตรา 9 หนี้ที่เกิดจากการไม่ชำระเงินทดแทน เงินสมทบหรือเงินเพิ่มตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ลูกจ้างหรือสำนักงานมีบุริมสิทธิเหนือทรัพย์สินทั้งหมดของนายจ้างซึ่งเป็นลูกหนี้ในลำดับเกี่ยวกับบุริมสิทธิในคำภาษีอากรตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์</p>	<p>เพิ่มเติมหลักการเกี่ยวกับการฟ้องคดีโดยให้ผู้ที่ประสงค์จะให้พนักงานเจ้าหน้าที่ฟ้องหรือแก้ทางคดีให้ต้องยื่นคำขอตามระเบียบที่สำนักงานกำหนดเสียก่อน</p> <p>เนื่องจากคดีประเภทนี้เป็นคดีที่ต้องฟ้องที่ศาลแรงงานซึ่งไม่คิดค่าธรรมเนียมศาลอยู่แล้ว การฟ้องคดีให้จึงต้องพิจารณาขอให้จริงจังและความเหมาะสมด้วย</p> <p>เพิ่มหลักการใหม่ ให้หนี้เงินทดแทนและเงินสมทบหรือเงินเพิ่ม เป็นหนี้บุริมสิทธิ เพื่อเป็นการสร้างหลักประกันและให้ความคุ้มครองลูกจ้าง หากมีกรณีที่นายจ้างไม่จ่ายเงินทดแทน เงินสมทบ หรือเงินเพิ่มและมีเจ้าหนี้หลายรายควรให้ลูกจ้างมีหลักประกันที่จะได้รับชำระหนี้ที่เกิดขึ้นเนื่องจากการทำงานให้แก่ นายจ้าง โดยให้หนี้ดังกล่าวอยู่ในลำดับเกี่ยวกับหนี้เกี่ยวกับคำภาษีอากร</p>

กฎหมายเดิม	ร่างกฎหมายใหม่	เหตุผลในการแก้ไข
<p>ข้อ 7 ในกรณีที่นายจ้างเป็นผู้รับเหมาช่วงให้ ผู้รับเหมาช่วงอีกชั้นไปหากมีตลอดสายจนถึงผู้รับเหมา ชั้นต้นรวมรับผิดชอบผู้รับเหมาช่วงซึ่งเป็นนายจ้างในคา งจ้างค่าล่วงเวลา และค่าทำงานในวันหยุด ซึ่งต้องจ่าย ให้แก่ลูกจ้างด้วย</p> <p>ความในวรรคหนึ่งให้ใช้บังคับแก่การจ่ายค่าชด เชยในกรณีเลิกจ้าง การจ่ายเงินทดแทนในกรณีที่ลูก จ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยหรือถึงแก่ความตาย เนื่องจากการทำงาน และการจ่ายเงินสมทบกองทุน เงินทดแทนด้วย</p>	<p>มาตรา 10 ในกรณีที่นายจ้างซึ่งเป็นผู้รับเหมาช่วงไม่จ่าย เงินทดแทน เงินสมทบ หรือเงินเพิ่ม ให้ผู้รับเหมาช่วงในลำดับ ถัดขึ้นไปหากมีตลอดสายจนถึงผู้รับเหมาชั้นต้นซึ่งมีให้นายจ้าง รวมรับผิดชอบผู้รับเหมาช่วงซึ่งเป็นนายจ้างในการจ่ายเงินทดแทน เงินสมทบ หรือเงินเพิ่ม</p> <p>ให้ผู้รับเหมาชั้นต้นหรือผู้รับเหมาช่วงซึ่งมีให้นายจ้างที่ได้ จ่ายเงินทดแทน เงินสมทบ หรือเงินเพิ่ม มีสิทธิไล่เบี้ยเอาแก่ นายจ้างและบรรดาผู้รับเหมาช่วงอื่นหากมีตลอดสายในเงิน ทดแทน เงินสมทบ หรือเงินเพิ่ม ที่ได้จ่ายให้แก่ลูกจ้างหรือ สำนักงาน</p>	<p>คงหลักการเดิมแต่ปรับปรุงถ้อยคำให้คงไว้ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับเงินทดแทน เงินสมทบและ เงินเพิ่มซึ่งเป็นส่วนที่อยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงาน ประกันสังคม สำหรับหลักการในเรื่องอื่นให้กรมแรงงาน ซึ่งเป็นผู้มีหน้าที่รับผิดชอบวางหลักการขึ้นรองรับเอง</p>
	<p>มาตรา 1๑ ในกรณีที่ผู้ประกอบการไต่ราคาจ้างด้วยวิธี เหมาค่าแรงโดยมอบให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดรับช่วงไปควบคุมดูแล การทำงานและรับผิดชอบในการจ่ายค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างอีกทอด หนึ่งก็ดี หรือมอบให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดเป็นผู้จัดหาลูกจ้างมาทำ งานอันมีใจการประกอบธุรกิจจ้างงานก็ดี โดยการทำงานนั้น เป็นส่วนหนึ่งส่วนใดหรือทั้งหมดในกระบวนการผลิตหรือธุรกิจ ในความรับผิดชอบของผู้ประกอบการ ถ้าผู้รับเหมาค่าแรงคัง กล่าวไม่จ่ายเงินทดแทน เงินสมทบ หรือเงินเพิ่ม แก่ลูกจ้าง หรือสำนักงาน ให้ผู้ประกอบการหรือผู้รับเหมาค่าแรงซึ่งมีให้</p>	<p>เพิ่มหลักการเกี่ยวกับผู้รับเหมาค่าแรงให้เป็นเช่น เดียวกับพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 ซึ่ง เป็นกฎหมายที่มีหลักการเกี่ยวกับการประกันสังคม ให้ มีบทบัญญัติที่มีหลักการเช่นเดียวกัน เนื่องจากสภาพการ จ้างในปัจจุบันนายจ้างได้พัฒนาวิธีการจ้างและการจ่าย ค่าตอบแทนการทำงานเป็นรูปแบบต่าง ๆ หลายวิธีการ บางกรณีเป็นการอาศัยช่องว่างของกฎหมายเพื่อเอาตัว เอาเปรียบลูกจ้าง เพื่อลดของว่างถึงกล่าวลง และใช้</p>

กฎหมายเดิม	ร่างกฎหมายใหม่	เหตุผลในการแก้ไข
<p>ข้อ 14 กำหนดเวลาการจ่ายเงินสมทบกองทุนเงินทดแทน หรือการแจ้งรายการต่าง ๆ หรือกำหนดเวลายื่นคำร้อง เรียกเงินทดแทนตามที่กำหนดไว้ในประกาศนี้ผู้ปฏิบัติงานมีหน้าที่ของปฏิบัติตามกำหนดเวลาดังกล่าวมิได้อยู่ในประเทศหรือมีเหตุจำเป็นจนไม่สามารถปฏิบัติตามกำหนดเวลาได้เมื่อสำนักงานกองทุนเงินทดแทนพิจารณาเห็นเป็นการสมควรจะให้ขยายหรือเลื่อนกำหนดเวลาออกไปอีกตามความจำเป็นแก่กรณีก็ได้</p> <p>กำหนดเวลาต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในประกาศนี้เมื่ออธิบดีกรมแรงงานเห็นเป็นการสมควรจะขยายหรือเลื่อนกำหนดเวลานั้นออกไปอีกตามความจำเป็นแก่กรณีก็ได้</p>	<p>นายจ้างร่วมกับผู้รับเหมาค่าแรงซึ่งเป็นนายจ้างในการจ่ายเงินทดแทน เงินสมทบ หรือเงินเพิ่ม เสมือนหนึ่งเป็นนายจ้างให้ผู้ประกอบการหรือผู้รับเหมาค่าแรงซึ่งมิใช่ นายจ้างที่ได้จ่ายเงินทดแทน เงินสมทบ หรือเงินเพิ่ม มีสิทธิได้เบี้ยเอาแทนนายจ้างและบรรดาผู้รับเหมาค่าแรงอื่นหากมีผลลดย้ายในเงินทดแทน เงินสมทบ หรือเงินเพิ่ม ที่ได้จ่ายให้แก่ผู้จ้างหรือสำนักงาน</p> <p>มาตรา 12 กำหนดเวลาจ่ายเงินสมทบ กำหนดเวลาแจ้งรายการต่าง ๆ ของกองทุน และกำหนดเวลายื่นคำร้องเรียกเงินทดแทนที่มีบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือระเบียบ หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าผู้รับเหมาค่าแรงของปฏิบัติตามกำหนดเวลาดังกล่าวมิได้อยู่ในประเทศ หรือมีเหตุจำเป็นจนไม่สามารถปฏิบัติตามกำหนดเวลาดังกล่าวได้ เมื่อเลขาธิการพิจารณาเห็นเป็นการสมควร เลขาธิการจะให้ขยายหรือเลื่อนกำหนดเวลาออกไปอีกตามความจำเป็นแก่กรณีก็ได้</p>	<p>ลูกจ้างได้รับการคุ้มครองที่เป็นธรรมโดยเฉพาะการประสิทธิผลของราย เนื่องจากการทำงานให้แก่ นายจ้าง จึงควรมีบทบัญญัติให้นายจ้างหรือผู้ประกอบการในลักษณะดังกล่าวมีส่วนรับผิดชอบในหน้าที่เกี่ยวกับเงินทดแทน เงินสมทบ หรือเงินเพิ่ม</p> <p>คงหลักการเดิม แต่ได้แก้ไขโดยคำให้ให้ความกระจ่างขึ้น</p>

กฎหมายเดิม	ร่างกฎหมายใหม่	เหตุผลในการแก้ไข
<p>(ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง อัตรากำลังและวิธีเรียกเก็บเงินสมทบ การจ่ายเงินทดแทนของสำนักงานกองทุนเงินทดแทนและการอุทธรณ์ ลงวันที่ 11 มิถุนายน 2516)</p> <p>ข้อ 51 ในพื้นที่ลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย นายจ้างจะต้องจัดการให้ลูกจ้างได้รับการรักษาพยาบาลเท่าที่จำเป็น</p> <p>ข้อ 52 เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย หรือเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตาย ให้นายจ้างจ่ายค่ารักษาพยาบาลเท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็น แต่ไม่เกินสามหมื่นบาท และให้นายจ้างจ่ายค่ารักษาพยาบาล เมื่อฝ่ายลูกจ้างร้องขอต่อนายจ้าง</p>	<p>พภาค 2 เงินทดแทน</p> <hr/> <p>มาตรา 13 เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยให้นายจ้างจัดให้ลูกจ้างได้รับการรักษาพยาบาลเท่าที่สมควรเหมาะสมแก่อนตรายหรือความเจ็บป่วยนั้น และให้นายจ้างจ่ายค่ารักษาพยาบาลเท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็น แต่ไม่เกินอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>ให้นายจ้างจ่ายค่ารักษาพยาบาลตามวรรคหนึ่ง โดยไม่หักภาษีเมื่อฝ่ายลูกจ้างแจ้งให้นายจ้างทราบ</p>	<p>แก้ไขหลักการเกี่ยวกับการกำหนดจำนวนค่ารักษาพยาบาลให้กำหนดโดยกฎกระทรวง เนื่องจากสภาพทางเศรษฐกิจ และสังคมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทำให้ค่ารักษาพยาบาลในสถานพยาบาลเพิ่มสูงขึ้นจึงควรกำหนดโดยกฎกระทรวงเพื่อจะสามารถปรับปรุงแก้ไขได้ตามความเหมาะสมและได้แก้ไขโดยค่าเล็กน้อยเพื่อให้เกิดความที่ชัดเจนขึ้น</p>

กฎหมายเดิม	ร่างกฎหมายใหม่	เหตุผลในการแก้ไข
<p>"เจ็บป่วย" หมายความว่า การที่ลูกจ้างเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานให้แก่นายจ้างด้วยโรคซึ่งเกิดขึ้นตามลักษณะหรือสภาพของงาน หรือโรคซึ่งเกิดขึ้นเนื่องจากการทำงานตามที่กระทรวงมหาดไทยจะได้อำหนดชนิดของโรคนี้</p>	<p>มาตรา 14 ในกระทรวงมหาดไทยประกาศกำหนดชนิดของโรคซึ่งเกิดขึ้นตามลักษณะหรือสภาพของงานหรือเนื่องจากการทำงาน</p>	<p>แก้ไขหลักการเล็กน้อยโดยให้นำมาใช้บังคับไว้เป็นการเฉพาะในร่างพระราชบัญญัติใหม่</p>
<p>ข้อ 52 วรรคสอง ในกรณีที่ลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยซึ่งมีถิ่นงานเป็นเหตุตามความเห็นของคณะที่ปรึกษาตามข้อ 58 เห็นว่าจำเป็นต้องได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานให้นายจ้างจ่ายค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานตามมาตรฐานที่กรมแรงงานกำหนดโดยจ่ายค่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็น แต่ไม่เกินสองหมื่นบาท</p>	<p>มาตรา 15 กรณีที่ลูกจ้างจำเป็นต้องได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานภายหลังการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยให้นายจ้างจ่ายค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานของลูกจ้างตามความจำเป็น ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง</p>	<p>แก้ไขหลักการที่เกี่ยวกับการกำหนดค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานให้กำหนดโดยกฎกระทรวงแทนการกำหนดจำนวนค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานเดิมซึ่งกำหนดไว้แน่นอนตายตัว ทำให้ยากต่อการแก้ไขหากสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมเปลี่ยนแปลงไปทำให้ค่าใช้จ่ายดังกล่าวเพิ่มมากขึ้น จึงได้กำหนดหลักการไว้ในร่างพระราชบัญญัติให้กำหนดโดยกฎกระทรวงซึ่งจะทำให้สามารถเปลี่ยนแปลงแก้ไขได้ง่าย และเหมาะสมกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป</p>

กฎหมายเดิม	ร่างกฎหมายใหม่	เหตุผลในการแก้ไข
<p>ข้อ 52 วรรคสาม เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจนถึง แก่ความตาย ให้นายจ้างจากค่าทำศพเป็นจำนวนเงิน สามเท่าของค่าจ้างรายเดือน แต่ต้องไม่น้อยกว่าห้าพัน บาทและไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท</p>	<p>มาตรา 16 เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจนถึง แก่ความตายหรือสูญหาย ให้นายจ้างจ่ายเงินค่าทำศพแก่ผู้จัดการ ศพของลูกจ้าง เป็นจำนวนหนึ่งร้อยเท่าของอัตราสูงสุดของค่าจ้าง ชั้นค่ารายวันตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน</p>	<p>แก้ไขหลักการเกี่ยวกับจำนวนค่าทำศพ ใหม่ หลักการเช่นเดียวกับพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533</p>
<p>ข้อ 53 ในกรณีที่ลูกจ้างประสบอันตรายหรือ เจ็บป่วยจนถึงแก่ความตายและไม่มีผู้มีสิทธิตามข้อ 50 ขอเป็นผู้จัดการศพ ให้นายจ้างจัดการศพลูกจ้างไป พลาญกอม แต่จะใช้เงินค่าทำศพเกินหนึ่งในสามของ ค่าทำศพตามข้อ 52 ไม่ได้ ถ้าลูกจ้างได้ตายไปครบสี่ สิบแปดชั่วโมงแล้วยังไม่เป็นผู้มีสิทธิตามข้อ 50 มาขอเป็นผู้ จัดการศพ ให้นายจ้างจัดการศพนั้นตามประเพณีของ ลูกจ้างซึ่งถึงแก่ความตาย และตามประเพณีแห่งท้องถิ่น โดยคำนึงถึงฐานะทางสังคมของลูกจ้างนั้นด้วย</p>	<p>มาตรา 17 ในกรณีที่ลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย จนถึงแก่ความตายโดยไม่มีผู้จัดการศพ ให้นายจ้างจัดการศพของ ลูกจ้างไปพลาญกอมจนกว่าผู้มีสิทธิตามมาตรา 20 จะมาขอเป็น ผู้จัดการศพ แต่นายจ้างจะใช้ค่าทำศพเกินหนึ่งในสามของค่าทำศ พตามมาตรา 16 ไม่ได้ ถ้าลูกจ้างถึงแก่ความตายครบสี่สิบแปด ชั่วโมงแล้วยังไม่เป็นผู้มีสิทธิตามมาตรา 20 มาขอเป็นผู้จัดการศพ ให้นายจ้างจัดการศพนั้นตามประเพณีทางศาสนาของลูกจ้างซึ่ง ถึงแก่ความตายหรือตามประเพณีแห่งท้องถิ่น โดยคำนึงถึงฐานะ ทางสังคมของลูกจ้าง ในกรณีให้นายจ้างใช้ค่าทำศพส่วนที่ เหลือได้</p>	<p>ไม่มีการแก้ไข</p>

กฎหมายเดิม	ร่างกฎหมายใหม่	เหตุผลในการแก้ไข
<p>ข้อ 54. เมื่อลูกจ้างประสบอันตราย หรือเจ็บป่วย หรือเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตาย ให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนเป็นรายเดือน ดังต่อไปนี้</p> <p>(1) ร้อยละหกสิบของค่าจ้างรายเดือน สำหรับกรณีที่ลูกจ้างไม่สามารถทำงานติดต่อกันได้เกินสามวัน ไม่ว่าลูกจ้างจะสูญเสียอวัยวะตาม (2) ศพหรือไม้เท้าตาม โดยจ่ายตั้งแต่วันที่ลูกจ้างไม่สามารถทำงานได้ไปจนตลอดระยะเวลาที่ไม่สามารถทำงานได้ แต่ต้องไม่เกินหนึ่งปี</p> <p>(2) ร้อยละสามสิบของค่าจ้างรายเดือน สำหรับกรณีที่ลูกจ้างต้องสูญเสียอวัยวะบางส่วนหรือร่างกาย โดยจ่ายตามประเภทของการสูญเสียอวัยวะและตามระยะเวลาที่ต้องจ่ายให้ตามที่กระทรวงมหาดไทยจะได้อำหนด แต่ต้องไม่เกินสิบปี</p> <p>(3) ร้อยละหกสิบของค่าจ้างรายเดือน สำหรับกรณีที่ลูกจ้างทุพพลภาพ โดยจ่ายตามประเภทของการทุพพลภาพและตามระยะเวลาที่ต้องจ่ายตามที่กระทรวงมหาดไทยจะได้อำหนด แต่ต้องไม่เกินสิบปี</p>	<p>มาตรา 18. เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยหรือสูญหาย ให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนเป็นรายเดือนให้แก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา 20 แล้วแต่กรณี ดังต่อไปนี้</p> <p>(1) ร้อยละหกสิบของค่าจ้างรายเดือน สำหรับกรณีที่ลูกจ้างไม่สามารถทำงานติดต่อกันได้ เกินสามวันไม่ว่าลูกจ้างจะสูญเสียอวัยวะตาม (2) ศพหรือไม้เท้าตามโดยจ่ายตั้งแต่วันที่ลูกจ้างไม่สามารถทำงานได้ไปจนตลอดระยะเวลาที่ไม่สามารถทำงานได้ แต่ต้องไม่เกินหนึ่งปี</p> <p>(2) ร้อยละหกสิบของค่าจ้างรายเดือน สำหรับกรณีที่ลูกจ้างต้องสูญเสียอวัยวะบางส่วนหรือร่างกาย โดยจ่ายตามประเภทของการสูญเสียอวัยวะและตามระยะเวลาที่ต้องจ่ายให้ตามที่กระทรวงมหาดไทยประกาศกำหนด แต่ต้องไม่เกินสิบปี</p> <p>(3) ร้อยละหกสิบของค่าจ้างรายเดือน สำหรับกรณีที่ลูกจ้างทุพพลภาพ โดยจ่ายตามประเภทของการทุพพลภาพและตามระยะเวลาที่ต้องจ่ายตามที่กระทรวงมหาดไทยประกาศกำหนด แต่ต้องไม่เกินสิบห้าปี</p>	<p>แก้ไขหลักการ เกี่ยวกับการกำหนดค่าจ้างรายเดือนและค่าทดแทนรายเดือนต่ำสุดและสูงสุดให้เริ่มไปตามที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด เพื่อให้รองรับกับหลักการเกี่ยวกับการกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน ซึ่งจะสามารถปรับจำนวนค่าทดแทนได้ตามความเหมาะสม ส่วนหลักการอื่นคงเดิม</p>

กฎหมายเดิม	ร่างกฎหมายใหม่	เหตุผลในการแก้ไข
<p>(4) ร้อยละหนี้สิน ของค่าจ้างรายเดือน สำหรับกรณีที่ถูกจ้างถึงแก่ความตาย มีกำหนดห้าปี</p> <p>การประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยซึ่ง เป็นเหตุให้สูญเสียสมรรถภาพในการทำงานของอวัยวะใดเพียงบางส่วน ให้ถือว่าถูกจ้างสูญเสียอวัยวะนั้นด้วย แต่การคำนวณค่าทดแทนให้เทียบอัตราส่วนร้อยละจากจำนวนระยะเวลาที่กำหนดไว้สำหรับการสูญเสียอวัยวะประเภทนั้น ๆ ตามข้อกำหนดของกระทรวงมหาดไทย</p> <p>กรณีจะเป็นประการใดก็ตามค่าทดแทนตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ต้องไม่น้อยกว่าค่าทดแทนรายเดือนต่ำสุดและไม่มากกว่าค่าทดแทนรายเดือนสูงสุดตามที่กระทรวงมหาดไทยจะได้อำนาจ</p> <p>การคำนวณค่าจ้างรายเดือนให้เป็นไปตามข้อ 52 วรรคสี่</p> <p>ข้อ 52 วรรคสี่</p> <p>ค่าจ้างรายเดือน หมายความว่า ค่าจ้างรายเดือนในกรณีที่ลูกจ้างประสบอันตราย หรือเจ็บป่วยหรือเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตาย หรืออัตราค่าจ้างรายวันสุดท้าย -</p>	<p>(4) ร้อยละหนี้สินของค่าจ้างรายเดือน สำหรับกรณีที่ถูกจ้างถึงแก่ความตายหรือสูญหายมีกำหนดห้าปี</p> <p>การประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยซึ่ง เป็นเหตุให้สูญเสียอวัยวะของร่างกายหรือสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานของอวัยวะใดเพียงบางส่วน ในกรณีคืออัตราทดแทนให้เทียบอัตราส่วนร้อยละจากจำนวนระยะเวลาที่กำหนดไว้สำหรับการสูญเสียอวัยวะหรือสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานของอวัยวะประเภทนั้น ๆ ตามข้อกำหนดของกระทรวงมหาดไทยประกาศกำหนด</p> <p>หลักเกณฑ์และวิธีการกำหนดค่าจ้างรายเดือนให้เป็นไปตามที่กระทรวงมหาดไทยประกาศกำหนด</p> <p>ค่าทดแทนตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองต้องไม่น้อยกว่าค่าทดแทนรายเดือนต่ำสุด และไม่มากกว่าค่าทดแทนรายเดือนสูงสุดตามที่กระทรวงมหาดไทยประกาศกำหนด</p>	<p>แก้ไขหลักการ เกี่ยวกับการกำหนดค่าจ้างรายเดือนต่ำสุดและสูงสุด ให้เป็นไปตามที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด เพื่อให้รองรับกับหลักการ เกี่ยวกับการกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน ซึ่งจะสามารถปรับจำนวนค่าทดแทนให้ตามความเหมาะสม ส่วนหลักการอื่นคงเดิม</p>

กฎหมายเดิม	ร่างกฎหมายใหม่	เหตุผลในการแก้ไข
<p>ผู้ควบคุมสินค้าสำหรับลูกจ้างซึ่งได้รับค่าจ้างรายวัน หรือค่าจ้างรายวันโดยเฉลี่ยจากค่าจ้างคราวสุดท้าย ก่อนการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย หรือเจ็บป่วยจน ถึงแก่ความตาย ผู้ควบคุมสินค้าสำหรับลูกจ้างซึ่งได้รับ ค่าจ้างเป็นรายชั่วโมง และลูกจ้างซึ่งได้รับค่าจ้างตาม ชดเชงานโดยคำนวณเป็นหน่วย</p> <p>ข้อ 50 วรรคสี่</p> <p>การได้รับส่วนแบ่งตามข้อนี้ ถ้ามิได้รับส่วนแบ่ง ในคราวเดียวกันทั้งหมด ให้รับส่วนแบ่งอยู่ต่อไปไม่เกินห้าปี นับแต่วันให้ลูกจ้างถึงแก่ความตาย</p>	<p>มาตรา 19 ในกรณีที่นายจ้างจ่ายค่าชดเชงตามมาตรา 18(2) และต่อมลูกจ้างได้ถึงแก่ความตายในระยะเวลาที่รับค่าชดเชง แทนไม่ครบระยะเวลาตามที่กำหนดไว้ นายจ้างจ่ายค่าชดเชง ให้แก่ผู้มีสิทธิตามมาตรา 20 ต่อไป</p>	<p>คงหลักการเดิมแต่ได้แก้ไขถ้อยคำให้มีความ ชัดเจนขึ้น</p>

กฎหมายเดิม	ร่างกฎหมายใหม่	เหตุผลในการแก้ไข
<p>ข้อ 50 เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตาย ในยุคคงคลังต่อไปให้มีสิทธิได้รับเงินทดแทนจากนายจ้าง คือ</p> <p>(1) บิคามารคา</p> <p>(2) สามหรือภรรยา</p> <p>(3) บุตรซึ่งมีอายุต่ำกว่าสิบแปดปี เว้นแต่เมื่อมีอายุครบสิบแปดปีแล้วกำลังศึกษาอยู่ ให้ได้รับส่วนแบ่งต่อไปตลอดระยะเวลาที่ศึกษาอยู่</p> <p>(4) บุตรซึ่งมีอายุตั้งแต่สิบแปดปีแต่ทุพพลภาพหรือจิตพิการหรือโง่เขลาประกอบซึ่งอยู่ในอุปการะของลูกจ้างก่อนประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตาย</p> <p>ถ้าไม่มีผู้มีสิทธิตามวรรคหนึ่งให้นายจ้างจ่ายเงินทดแทนแก่ผู้ซึ่งอยู่ในอุปการะของลูกจ้างที่ตายก่อนประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตาย แต่ผู้อยู่ในอุปการะดังกล่าวจะต้องได้รับความเดือดร้อนเพราะขาดความอุปการะจากลูกจ้างที่ตาย</p>	<p>มาตรา 20 เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตายหรือสูญหาย ในยุคคงคลังต่อไปให้มีสิทธิได้รับเงินทดแทนจากนายจ้าง</p> <p>(1) บิคามารคา</p> <p>(2) สามหรือภรรยา</p> <p>(3) บุตรมีอายุต่ำกว่าสิบแปดปี เว้นแต่เมื่อมีอายุครบสิบแปดปีและยังศึกษาอยู่ในระดับที่ในสูงกว่าปริญญาตรี ให้ได้รับส่วนแบ่งต่อไปตลอดระยะเวลาที่ศึกษาอยู่</p> <p>(4) บุตรมีอายุตั้งแต่สิบแปดปีและทุพพลภาพหรือจิตพิการหรือโง่เขลาประกอบซึ่งอยู่ในอุปการะของลูกจ้างก่อนลูกจ้างถึงแก่ความตายหรือสูญหาย</p> <p>ให้บุตรของลูกจ้างซึ่งเกิดภายในสามร้อยสี่สิบวันนับแต่วันที่ลูกจ้างถึงแก่ความตายหรือวันที่เกิดเหตุสูญหายมีสิทธิได้รับเงินทดแทนนับแต่วันคลอด</p> <p>ในกรณีที่ไม่มีผู้มีสิทธิตามวรรคหนึ่งให้นายจ้างจ่ายเงินทดแทนแก่ผู้ซึ่งอยู่ในอุปการะของลูกจ้างก่อนลูกจ้างถึงแก่ความตายหรือสูญหาย แต่ผู้อยู่ในอุปการะดังกล่าวจะต้องได้รับความเดือดร้อนเพราะขาดอุปการะจากลูกจ้างที่ตายหรือสูญหาย</p>	<p>เพิ่มหลักการให้ความคุ้มครองแก่บุตรของลูกจ้างที่เกิดขึ้นมาภายหลังจากที่ลูกจ้างถึงแก่ความตายเบื้องต้นจากบุตรของลูกจ้างที่เกิดภายหลังจากการตายเป็นบุคคลอื่น ควรได้รับการอุปการะจากลูกจ้างเช่นเดียวกับบุคคลอื่น ๆ ส่วนหลักการอื่นใดคงไว้ตามเดิม</p>

กฎหมายเดิม	ร่างกฎหมายใหม่	เหตุผลในการแก้ไข
<p>ข้อ 50 วรรคสาม ในกรณีที่สิทธิดังกล่าวได้รับส่วนแบ่งเท่ากัน ถ้าผู้ได้รับส่วนแบ่งผู้ใดตาย หรือสามี หรือภรรยาสมรสใหม่ หรือมิใช่สมรส แต่มีพฤติการณ์แสดงให้เห็นได้ว่าอยู่กับภรรยาหรือภรรยาที่ตายหรือหญิงอื่น ในส่วนแบ่งของบุคคลดังกล่าวเป็นสมบัติ</p>	<p>มาตรา 21 ในผู้มีสิทธิตามมาตรา 20 ได้รับส่วนแบ่งในเงินทดแทนเท่ากัน ในกรณีที่สิทธิได้รับเงินทดแทนสิ้นสุดลง เพราะผู้มีสิทธิตามมาตรา 20 ผู้หนึ่งผู้ใดถึงแก่ความตาย หรือสามีหรือภรรยาสมรสใหม่หรือมิใช่สมรสใหม่แต่มีพฤติการณ์แสดงให้เห็นได้ว่าอยู่กับภรรยาหรือภรรยาที่ตายหรือหญิงหรือชายอื่น หรือบุตรไม่มีลักษณะตามมาตรา 20 (3) หรือ (4) อีกต่อไป ให้นำส่วนแบ่งของบุคคลสิทธิ เพราะเหตุหนึ่งเหตุใดดังกล่าวไปเฉลี่ยให้แก่ผู้มีสิทธิอื่นต่อไป</p>	<p>เพิ่มหลักการ เกี่ยวกับส่วนแบ่งค่าทดแทนในค่าทดแทนในกรณีที่ได้รับส่วนแบ่งมรดกสิทธิการรับค่าทดแทนไม่ว่าด้วยเหตุใด ให้นำส่วนแบ่งนั้นไปแบ่งให้แก่ผู้มีสิทธิอื่นต่อไป เนื่องจากการจ่ายค่าทดแทนเป็นการระงับของนายจ้างที่ควรมีกำหนดจำนวนที่แน่นอน การที่มีบุคคลใดสิ้นสิทธิการรับค่าทดแทน บุคคลอื่นที่อยู่ในความอุปการะของลูกจ้างที่ยังเดือดร้อนเพราะการอุปการะนั้นควรได้รับส่วนเฉลี่ยดังกล่าวเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนนั้นและมีได้เพิ่มการระงับการจ่ายค่าทดแทนของนายจ้างขึ้นแก่ยกยงใจ</p>

กฎหมายเดิม	ร่างกฎหมายใหม่	เหตุผลในการแก้ไข
<p>ข้อ 55 นายจ้างไม่ทวงจ่ายเงินทดแทนในการประสบอันตรายหรือการเจ็บป่วยของลูกจ้างเพราะเหตุอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้</p> <p>(1) เศษเครื่องของของเมฆาจนไม่สามารถครองสติได้</p> <p>(2) จงใจให้ตนเองหรือผู้อื่นประสบอันตรายหรือยอมให้ผู้อื่นทำให้ตนประสบอันตราย</p>	<p>มาตรา 22 นายจ้างไม่ทวงจ่ายเงินทดแทนในการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยของลูกจ้างเพราะเหตุอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้</p> <p>(1) ลูกจ้างเศษของเมฆาหรือสิ่งเสกที่คิดเงินไม่สามารรถครองสติได้</p> <p>(2) ลูกจ้างจงใจให้ตนเองประสบอันตรายหรือยอมให้ผู้อื่นทำให้ตนประสบอันตราย</p>	<p>แก้ไขโดยคำเล็กน้อย</p>
<p>ข้อ 61 ในการจ่ายเงินทดแทน นายจ้างจะนำที่อื่นมาหักเงินทดแทนได้ เว้นแต่จะได้รับความยินยอมจากลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิ</p> <p>ข้อ 62 เงินทดแทนไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี</p>	<p>มาตรา 23 ห้ามมิให้นายจ้างหักเงินทดแทนเพื่อการวิคและเงินทดแทนไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี</p>	<p>คงหลักการเดิม</p>

กฎหมายเดิม

ข้อ 54 วรรคแรก
การจ่ายค่าทดแทนตามข้อนี้ นายจ้างและฝ่ายลูกจ้างจะตกลงกันจ่ายค่าทดแทนเป็นคราวเดียวเต็มจำนวน หรือเป็นระยะเวลาอย่างอื่นก็ได้ แต่ นายจ้างจะหักส่วนออกเกินอัตราที่กระทรวงมหาดไทยจะได้อีกไม่ได้

ร่างกฎหมายใหม่

มาตรา 24 การจ่ายค่าทดแทนตามมาตรา 18 นายจ้างและฝ่ายลูกจ้างจะตกลงกันจ่ายค่าทดแทนเป็นคราวเดียวเต็มจำนวน หรือเป็นระยะเวลาอย่างอื่นก็ได้ แต่ นายจ้างจะหักส่วนออกเกินอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงไม่ได้

มาตรา 25 การจួយเงินทดแทนตามวรรคนี้ ในกรณีที่นายจ้างเป็นผู้มีหน้าที่ต้องจ่ายเงินทดแทน ให้สำนักงานจ่ายเงินทดแทนแก่ลูกจ้างแทนนายจ้างนั้น แต่ถ้านายจ้างได้ทรงจ่ายเงินทดแทนให้ลูกจ้างไปก่อนและเป็นกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่มีคำวินิจฉัยว่าลูกจ้างมีสิทธิได้รับเงินทดแทน ให้นายจ้างขอรับเงินทดแทนที่ได้ทรงจ่ายไปคืนจากสำนักงานได้ตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนด

ในกรณีที่นายจ้างเป็นผู้ไม่มีหน้าที่ต้องจ่ายเงินทดแทน และได้ทรงจ่ายเงินทดแทนแก่ลูกจ้างไปก่อน ถ้าลูกจ้างนั้นมีสิทธิได้รับเงินทดแทนตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 50 หรือคำสั่งใหม่ตามมาตรา 51 นายจ้างมีสิทธินำเงินทดแทนที่ได้จ่ายให้ลูกจ้างไปนั้นมาหักจากจำนวนเงินทดแทนตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ไม่เกินจำนวนเงินทดแทนตามประเภทที่กำหนดไว้ในคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่

เหตุผลในการแก้ไข

คงหลักการเดิม

กฎหมายเดิม	ร่างกฎหมายใหม่	เหตุผลในการแก้ไข
<p>ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 103</p> <p>ข้อ 5 ให้มีกองทุนเงินทดแทนในสำนักงานประกันสังคม เพื่อดำเนินการจ่ายเงินทดแทนแก่ลูกจ้างแทนนายจ้างในกรณีที่นายจ้างต้องจ่ายตามข้อ 2 (6) เฉพาะประเภทและขนาดของกิจการในท้องที่ตามที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด กองทุนเงินทดแทนให้ประกอบด้วย เงินที่นายจ้างจ่ายสมทบ เงินอุดหนุนจากรัฐบาล เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้ทูลเกล้าฯ และเงินรายได้อื่น ๆ เงินดังกล่าวให้เป็นกรรมสิทธิ์ของสำนักงานประกันสังคมและไม่นำส่งกระทรวงการคลัง</p>	<p>หมวด 3 กองทุนเงินทดแทน</p> <p>มาตรา 26 ให้มีกองทุนเงินทดแทนในสำนักงานประกันสังคมเพื่อจ่ายเป็นเงินทดแทนแก่ลูกจ้างแทนนายจ้างซึ่งมีหน้าที่ต้องจ่ายเงินสมทบตามมาตรา 44 และเป็นค่าใช้จ่ายตาม มาตรา 43</p> <p>ให้กองทุนเงินทดแทนตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 103 ลงวันที่ 16 มีนาคม พ.ศ. 2515 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 103 ลงวันที่ 16 มีนาคม พ.ศ. 2515 (ฉบับที่ 1) พ.ศ. 2533 เป็นกองทุนตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>มาตรา 27 กองทุนประกอบด้วย</p> <p>(1) เงินกองทุนเงินทดแทนตามข้อ 5 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 103 ลงวันที่ 16 มีนาคม พ.ศ. 2515 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 103 ลงวันที่ 16 มีนาคม พ.ศ. 2515 (ฉบับที่ 1) พ.ศ. 2533</p> <p>(2) เงินสมทบ</p> <p>(3) เงินเพิ่มตามมาตรา 46</p>	<p>แก้ไขหลักการเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินกองทุนเงินทดแทนให้รองรับบทบัญญัติในมาตรา 35 ซึ่งกำหนดให้นำเงินกองทุนเงินทดแทนไปใช้จ่ายในการบริหารงานของสำนักงานได้</p> <p>แก้ไขหลักการเกี่ยวกับรายได้ของเงินกองทุนให้รองรับบทบัญญัติในร่างพระราชบัญญัติที่ได้นำหลักการให้บรรดาเงินต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นเนื่องจากการทำเป็น การตามพระราชบัญญัตินี้ ตกเป็นของกองทุนเงินทดแทน</p>

กฎหมายเดิม	ร่างกฎหมายใหม่	เหตุผลในการแก้ไข
	<p>(4) เงินที่ตกเป็นของกองทุนตามมาตรา 47</p> <p>(5) ค่าประโยชน์ของกองทุนตามมาตรา 29</p> <p>(6) เงินค่าปรับที่ได้จากการเปรียบเทียบตามมาตรา 65</p> <p>(7) ทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคให้หรือเงินอุดหนุน</p> <p>(8) รายได้อื่น</p> <p>(9) ผลกผลของกองทุน</p> <p>มาตรา 28 เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าเงินและทรัพย์สินของกองทุนตามมาตรา 26 เป็นกรรมสิทธิ์ของสำนักงานประกันสังคมโดยไม่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังเป็นรายได้แผ่นดิน และให้จ่ายเป็นเงินทดแทนตามพระราชบัญญัตินี้แทนนายจ้าง</p> <p>กระทรวงมหาดไทยมีอำนาจจัดสรรเงินกองทุนไม่เกินร้อยละสิบสองของยอดของกองทุนต่อปี เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินการและส่งเสริมการฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานของลูกจ้างตามที่กระทรวงมหาดไทยประกาศกำหนด และเป็นค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมหรือป้องกันเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน และไม่เกินร้อยละสามของยอดของกองทุนต่อปี เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของสำนักงานกองทุนเงินทดแทนและค่าใช้จ่ายตามมาตรา 43</p>	<p>แก้ไขหลักการให้สามารถนำเงินกองทุนเงินทดแทนมาใช้จ่ายในการดำเนินการของสำนักงานกองทุนเงินทดแทนได้ เนื่องจากในปัจจุบันสถิติการประสบอันตรายเนื่องจากการทำงานมีจำนวนสูงขึ้นทุกปี ลูกจ้างที่ประสบอันตรายร้ายแรงจะไม่สามารถประกอบอาชีพเพิ่มได้อีกต่อไป ในการช่วยเหลือให้ลูกจ้างดำรงชีวิตอยู่ในสังคมตามปกติจึงเป็นภาระหน้าที่ของนายจ้างโดยตรง ซึ่งต้องมีทั้งมาตรการป้องกันและการช่วยเหลือมาตรการช่วยเหลือได้แก่การฟื้นฟูสภาพร่างกายและอาชีพ มาตรการป้องกันได้แก่การเสริมสร้างในนายจ้างมีระบบเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานที่ดี แต่</p>

กฎหมายเดิม	ร่างกฎหมายใหม่	เหตุผลในการแก้ไข
	<p>มาตรา 29 การรับเงิน การจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน และการจัดหายผลประโยชน์ของกองทุนให้เป็นที่มาความระบือเป็นที่ คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงมหาดไทย</p> <p>มาตรา 30 ภายในหกเดือนนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน ให้สำนัก งานเสนาบดีและรายงานการรับจ่ายเงินกองทุนให้ให้เสร็จมา แล้วที่สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบรับรองหรือคณะกรรมการ</p> <p>งบดุลและรายงานการรับจ่ายเงินทั้งกล่าว ให้คณะกรรมการ เสนอต่อรัฐมนตรีและให้รัฐมนตรีเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบและ</p>	<p>เนื่องจากรัฐบาลให้ความสำคัญสูงงบประมาณค่าที่ค่อย จึงไม่สามารถดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้ และ เงินกองทุนเงินทดแทนก็เป็นเงินที่นายจ้างได้จ่ายเพื่อ การตั้งกล้าวอยู่แล้ว การจัดสรรเงิน ซึ่งจะจัดสรรเฉพาะ ส่วนที่เป็นคอกกมล จำนวน 25 % ของคอกกมลที่มี จะไม่ กระทบถึงฐานะของกองทุนเงินทดแทน การแก้ไขหลักการ ให้นำเงินกองทุนเงินทดแทนมาใช้เพื่อการตั้งกล้าวจึง เป็นเรื่องที่มีความจำเป็นและเหมาะสม</p> <p>เพิ่มหลักการให้สามารถนำไปจัดหายประโยชน์ ได้ ซึ่งในปัจจุบันได้ดำเนินการอยู่แล้ว โดยการนำฝาก ธนาคารกรุงไทย แต่ในร่างพระราชบัญญัติแก้ไขได้ มีความชัดเจน</p> <p>เพิ่มพิมพ์หรือเกณฑ์เกี่ยวกับงบดุลด้านการเงิน ของกองทุน ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเพื่อให้ ประชาชนทั่วไปได้ทราบถึงฐานะของกองทุนเงินทดแทน</p>

กฎหมายเดิม	ร่างกฎหมายใหม่	เหตุผลในการแก้ไข
<p>ข้อ 3 วรรคสอง (ประกาศของคณะปฏิวัติที่ 103)</p> <p>ให้สำนักงานกองทุนเงินทดแทนในสำนักงานประกันสังคมเพื่อทำเป็นการเกี่ยวกับกองทุนเงินทดแทน และให้คณะกรรมการเรียกว่า คณะกรรมการกองทุนเงินทดแทนประกอบด้วยเลขาธิการสำนักงานประกันสังคมเป็นประธาน และกรรมการอื่นซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยแต่งตั้งมีจำนวนไม่น้อยกว่าสี่คนแต่ไม่เกินแปดคน ซึ่งต้องมีผู้แทนฝ่ายนายจ้างและฝ่ายลูกจ้างอยู่ด้วย ทั้งนี้ เพื่อให้คำปรึกษาแก่กระทรวงมหาดไทยถึงประเภทของกิจการที่ควรให้นายจ้างจ่ายเงินสมทบกองทุนเงินทดแทนและอัตราที่จะต้องจ่าย</p> <p>ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง คณะกรรมการกองทุนเงินทดแทน</p> <p>ข้อ 2 คณะกรรมการกองทุนเงินทดแทน นอกจากอธิบดีกรมแรงงานซึ่งเป็นประธาน กรรมการสี่ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งอีกไม่น้อยกว่าสี่คนแต่ไม่เกินแปดคน ต้องมี</p>	<p>หมวด 4 คณะกรรมการกองทุนเงินทดแทนและคณะกรรมการการแพทย์</p> <p>มาตรา 31 ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า "คณะกรรมการกองทุนเงินทดแทน" ประกอบด้วยเลขาธิการสำนักงานประกันสังคมเป็นประธานกรรมการและบุรุษคววติไม่เกินหกคน กับผู้แทนฝ่ายนายจ้างและผู้แทนฝ่ายลูกจ้างฝ่ายละเท่า ๆ กัน ไม่เกินฝ่ายละสามคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง เป็นกรรมการ</p> <p>ให้ประธานกรรมการแต่งตั้งข้าราชการของสำนักงานประกันสังคมเป็นกรรมการและเลขานุการ และผู้ช่วยเลขานุการ</p> <p>การแต่งตั้งบุรุษคววติตามวรรคหนึ่ง ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในทางแพทยศาสตร์ นิติศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ การคลัง ประกันสังคม หรือประกันภัย</p>	<p>เพิ่มหลักการเพื่อรองรับสถานะของคณะกรรมการกองทุนเงินทดแทน ซึ่งปัจจุบันมีอยู่แล้วโดยการแต่งตั้งของรัฐมนตรี และตามพระราชบัญญัตินี้ ได้แก้ไขหลักการเกี่ยวกับองค์ประกอบของคณะกรรมการให้สอดคล้องตามหลักการของไตรภาคี</p>

กฎหมายเดิม	ร่างกฎหมายใหม่	เหตุผลในการแก้ไข
<p>ความรู้จักเขาเข้างหนึ่งคราว ๖ ครั้งในคานกฎหมาย การ- แล้ง การแรงงาน การเงินทดแทน การเสริมธุรกิจ การคลัง การธนาคาร การงบประมาณหรือการประกัน ภัย เว้นแต่ศูนย์หน่วยราชการและศูนย์หน่วยลูกจ้าง</p> <p>ข้อ 3 คณะกรรมการกองทุนเงินทดแทนนอกจาก มีอำนาจหน้าที่ในการให้คำปรึกษาแก่กระทรวงมหาดไทย ถึงประเภทของกิจการที่ควรให้เงินจ้างงานเงินสมทบ กองทุนเงินทดแทนและอัตราที่จะจ่ายมาแล้ว ให้มีคำ- หมายว่าให้ ดังต่อไปนี้</p> <p>(1) เสนอแนะนโยบายการดำเนินงานโดยทั่ว ๆ ไปของสำนักงานกองทุนเงินทดแทน</p> <p>(2) ให้คำปรึกษาแนะนำแก่รัฐมนตรีในการออก ประกาศกระทรวงมหาดไทย ซึ่งออกตามข้อ 3 แห่งประ- ติการของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 105 ลงวันที่ 16 มีนาคม 2515</p> <p>(3) พิจารณาคำขอของนายจ้างซึ่งลูกจ้าง คำจ้าง คำวิงวอน หรือการประเมินเงินสมทบจากสำนักงาน กองทุนเงินทดแทน</p>	<p>มาตรา 32 คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้</p> <p>(1) เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีเกี่ยวกับนโยบาย การบริหารกองทุน การจ่ายเงินทดแทน และกองทุนเงินทดแทน ตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(2) พิจารณาให้ความเห็นต่อรัฐมนตรีในการออก กฎกระทรวงและระเบียบต่าง ๆ เพื่อดำเนินการตามพระราช บัญญัตินี้</p> <p>(3) วางระเบียบโดยความเห็นชอบของกระทรวง มหาดไทยเกี่ยวกับการรับเงิน การจ่ายเงิน และการเก็บรักษา เงินกองทุน</p> <p>(4) วางระเบียบโดยความเห็นชอบของกระทรวง มหาดไทยเกี่ยวกับการกำหนดอัตราเบี้ยของกองทุน</p> <p>(5) พิจารณาวินิจฉัยขอทราบตามมาตรา 52</p>	<p>เพิ่มหลักการเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของคณะ- กรรมการ ให้ครอบคลุมเกี่ยวกับนโยบายทุกเรื่องของ ร่างพระราชบัญญัตินี้</p>

กฎหมายเดิม	ร่างกฎหมายใหม่	เหตุผลในการแก้ไข
<p>(4) พิจารณาคำอุทธรณ์ของลูกจ้างซึ่งอุทธรณ์คำวินิจฉัยของสำนักงานกองทุนเงินทดแทน</p> <p>(5) แต่งตั้งอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติงานตามคณะกรรมการกองทุนเงินทดแทนมอบหมายเป็นการประจำหรือครั้งคราว</p> <p>(6) ปฏิบัติงานอื่นตามที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด</p> <p>ข้อ 4 กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี</p> <p>กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้</p> <p>ข้อ 5 นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามข้อ 4 กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง พ้นจากตำแหน่งเมื่อ</p> <p>(1) ตาย</p> <p>(2) ลาออก</p> <p>(3) รัฐมนตรีให้ออก</p> <p>(4) เป็นบุคคลล้มละลาย</p> <p>(5) เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ</p>	<p>(6) ให้คำปรึกษาและแนะนำแก่สำนักงานประกันสังคมในการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(7) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการหรือตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย</p> <p>ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการอาจมอบหมายให้สำนักงานประกันสังคมเป็นผู้ปฏิบัติก็ได้</p> <p>มาตรา 33 กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้อยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี</p> <p>กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะแต่งตั้งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้</p> <p>มาตรา 34 นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวรรคสาม มาตรา 33 กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งเมื่อ</p> <p>(1) ตาย</p> <p>(2) ลาออก</p> <p>(3) รัฐมนตรีให้ออก</p> <p>(4) เป็นบุคคลล้มละลาย</p>	<p>แก้ไขหลักการเกี่ยวกับวาระการอยู่ในตำแหน่งของกรรมการจากสามปีเป็นสองปีและจะได้รับการแต่งตั้งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้ ส่วนหลักการอื่นคงเดิม</p>

กฎหมายเดิม	ร่างกฎหมายใหม่	เหตุผลในการแก้ไข
<p>จาก เว้นแต่ความผิดปกติหรือความผิดปกติโดยประมาณ</p> <p>เมื่อกรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากตำแหน่ง กอนวาระ ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการแทน และให้ผู้นั้นอยู่ในตำแหน่งตามวาระของกรรมการซึ่งตนแทน</p> <p>ข้อ 6 การประชุมของคณะกรรมการกองทุนเงินทดแทนของมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการซึ่งอยู่ในตำแหน่งขณะนั้นจึงจะ เป็นองค์ประชุม</p> <p>ในการประชุมครั้งที่ใดประชุมไม่อยู่ในที่ประชุม ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุมครั้งนั้น</p>	<p>(5) วิกฤตหรือจัตมาอื่นอันไม่สมบูรณ์</p> <p>(6) ได้รับโทษจากคดีอาญาถึงที่สุดให้จาก ในกรณีที่มีการตั้งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากตำแหน่ง กอนวาระ ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งบุคคลในประเภทเดียวกันตาม มาตรา 31 เป็นกรรมการแทน และให้ผู้นั้นได้รับแต่งตั้งอยู่ใน ตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน</p> <p>มาตรา 35 ในกรณีที่กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง ดำรงตำแหน่งครบตามวาระแล้ว แต่ยังมีใ้มีการแต่งตั้ง กรรมการขึ้นใหม่ ให้กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติ หน้าที่ต่อไปพลางก่อนจนกว่ากรรมการที่ได้รับแต่งตั้งใหม่จะ เข้ารับหน้าที่แทน</p> <p>มาตรา 36 การประชุมของคณะกรรมการต้องมี กรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการ ทั้งหมดจึงจะ เป็นองค์ประชุม</p> <p>ในการประชุมของคณะกรรมการ ถ้าประธาน กรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ ประชุม</p>	<p>เห็นหลักการเกี่ยวกับกรณีที่มีการดำรงตำแหน่งครบวาระแล้วแต่ยังมีใ้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นใหม่ ซึ่งเป็นไปตามแบบ</p> <p>แก้ไขหลักการ เรื่องมติที่ประชุมให้ถือเอาเสียงข้างมาก</p>

กฎหมายเดิม	ร่างกฎหมายใหม่	เหตุผลในการขอแก้ไข
<p>การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ จัดแบ่งสองในสามของกรมการพิมพ์ รวม</p> <p>ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การคุ้มครองแรงงาน ข้อ 58 ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งแพทย์หรือ ทรงคุณวุฒิตามที่จำเป็น เป็นที่ปรึกษาในเรื่องเงิน ค่าตอบแทนของพนักงานเงินทดแทนและอธิบดีหรือผู้ รักษาท้องถิ่น</p>	<p>มติในที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรมการพิมพ์ที่มี เสียงข้างมากในการลงคะแนน จดทะเบียนเสียงเหล่านี้ ให้ประธาน ในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีก เสียงหนึ่งเป็นเสียงข้างมาก</p> <p>มาตรา 37 ในการประชุมของคณะกรรมการ ถ้า กรรมการใดมีส่วนได้เสียในการส่วนใดในเรื่องที่พิจารณา อยู่นั้นไม่มีสิทธิเข้าประชุม</p> <p>มาตรา 38 ในที่คณะกรรมการกรณีพิเศษ ประกอบด้วย ประธานกรรมการ และกรรมการไม่น้อยกว่าสาม คนในกรณีศึกษากรณีรัฐมนตรีแต่งตั้ง</p> <p>คณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งจาก ผู้แทนกรมแรงงานทั้งหมด และผู้มีความเชี่ยวชาญในวิชาชีพ เวชกรรมสาขาต่าง ๆ</p> <p>ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งข้าราชการของสำนักงานปลัด เป็นกรรมการและเลขานุการ</p> <p>ให้นำมาตรา 33 มาตรา 34 มาตรา 35 และมาตรา 36 วรรคสองและวรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p> <p>มาตรา 39 การประชุมของคณะกรรมการแพทย์ ต้องมีกรรมการร่วมประชุมไม่ต่ำกว่าสามจึงจะเปิดการประชุม</p>	<p>แก้ไขหลักการเพื่อรองรับสถานะของคณะกรรมการแพทย์ ซึ่งมีอยู่แล้วในปัจจุบัน แต่ยังไม่มีความชัดเจนเกี่ยวกับองค์ประกอบ ของบุคคลที่จะดำรงตำแหน่งเป็นกรรมการ คณะมนตรีของกรรมการ วาระของกรรมการ ตลอดจนอำนาจหน้าที่ จึงต้องวางบทบัญญัติใน เรื่องดังกล่าวให้ชัดเจน</p>

กฎหมายเดิม	ร่างกฎหมายใหม่	เหตุผลในการแก้ไข
	<p>มาตรา 40 คณะกรรมการการแพทย์มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้</p> <p>(1) เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการเกี่ยวกับการดำเนินงานในการให้บริการทางการแพทย์</p> <p>(2) ให้คำปรึกษาแนะนำในทางการแพทย์แก่คณะกรรมการและสำนักงาน</p> <p>(3) ให้ความเห็นต่อสำนักงานในการออกกฎกระทรวงตามมาตรา 13 และประกาศกระทรวงมหาดไทยตามมาตรา 14 และมาตรา 18(2) และ (3)</p> <p>(4) ปฏิบัติการอื่นตามที่พระราชบัญญัติบัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการแพทย์หรือตามที่รัฐมนตรีหรือคณะกรรมการมอบหมาย</p> <p>มาตรา 41 คณะกรรมการหรือคณะกรรมการการแพทย์จะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการหรือคณะกรรมการการแพทย์มอบหมายได้</p> <p>การประชุมของคณะอนุกรรมการให้นำมาตรา 36 มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p>	<p>เพิ่มหลักการเพื่อกำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการแพทย์</p> <p>เพิ่มหลักการเพื่อให้การดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการและคณะกรรมการการแพทย์ มีความคล่องตัวขึ้น เนื่องจากกรมการส่วนใหญ่จะเป็นผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีภาระกิจมากอยู่แล้ว การดำเนินการบางเรื่องจำเป็นต้องหาข้อเท็จจริงและรายละเอียดก่อน</p>

กฎหมายเดิม	ร่างกฎหมายใหม่	เหตุผลในการแก้ไข
	<p>มาตรา 42 คณะกรรมการ คณะกรรมการการแพทย์ และคณะอนุกรรมการ มีอำนาจสั่งให้บุคคลที่เกี่ยวข้องของสงเอกสาร สิ่งของ หรือขอมูลที่จำเป็นมาพิจารณาได้ในการนี้จะสั่งให้บุคคลที่เกี่ยวข้องมาชี้แจงด้วยก็ได้</p> <p>มาตรา 43 กรรมการ กรรมการการแพทย์ และอนุกรรมการอาจได้รับเบี้ยประชุม ค่าพาหนะ ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าที่พัก และค่าใช้จ่ายอย่างอื่นในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติตามที่สมควรระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด</p>	<p>พิจารณา จึงไม่สามารถให้กรรมการดำเนินการเองได้ และเป็นหลักการเช่นเดียวกับพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533</p> <p>เพิ่มหลักการเพื่อรองรับอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการและคณะกรรมการการแพทย์ ในการดำเนินการตามร่างพระราชบัญญัติ</p> <p>เนื่องจากได้เพิ่มหลักการในร่างพระราชบัญญัตินี้ให้นำเงินกองทุนประกันสังคมมาใช้จ่ายในการบริหารงานของสำนักงานได้ จึงต้องบัญญัติหลักเกณฑ์ให้คณะกรรมการ คณะกรรมการการแพทย์และอนุกรรมการสามารถใช้จ่ายเงินดังกล่าวได้ เพราะการดำเนินการของกรรมการ และอนุกรรมการเป็นการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัติอยู่แล้ว จึงไม่ควรมีที่จะใช้จ่ายเงินดังกล่าวจากเงินงบประมาณแผ่นดินอีก</p>

กฎหมายเดิม	ร่างกฎหมายใหม่	เหตุผลในการแก้ไข
<p>ข้อ 3 วรรคสาม</p> <p>ให้กระทรวงมหาดไทยมีอำนาจกำหนดอัตราเงินสมทบไม่เกินร้อยละสิบของค่าจ้างที่นายจ้างจ่ายแก่ลูกจ้างเงินฝากไม่เกินร้อยละสิบห้าของเงินสมทบแต่ละปี ตลอดจนวิธีการเรียกเก็บเงินดังกล่าวจากนายจ้าง และกำหนดการสิ้นสุดของกรรมการกองทุนเงินทดแทนระเบียบวิธีการอันจำเป็นเพื่อให้สำนักงานกองทุนเงินทดแทนดำเนินการตามวัตถุประสงค์ รวมถึงการออกหรือคำสั่งหรือคำวินิจฉัยของสำนักงานกองทุนเงินทดแทน</p>	<p>หมวด 5 เงินสมทบ</p> <p>มาตรา 44 ให้กระทรวงมหาดไทยประกาศกำหนดประเภทและขนาดของกิจการและห้องที่นายจ้างต้องจ่ายเงินสมทบให้นายจ้างซึ่งมีหน้าที่ต้องจ่ายเงินสมทบตามวรรคหนึ่งขึ้นแบบลงทะเบียนจ่ายเงินสมทบและแบบรายการแสดงรายชื่อลูกจ้างตามแบบที่เลขาธิการกำหนด และจ่ายเงินสมทบ ณ สำนักงานแห่งห้องที่นายจ้างขึ้นแบบลงทะเบียนจ่ายเงินสมทบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่นายจ้างมีหน้าที่ต้องจ่ายเงินสมทบ</p> <p>มาตรา 45 เพื่อประโยชน์ในการเรียกเก็บเงินสมทบจากนายจ้างตามมาตรา 44 ให้กระทรวงมหาดไทยมีอำนาจประกาศกำหนดอัตราเงินสมทบไม่เกินร้อยละห้าของค่าจ้างที่นายจ้างจ่ายแก่ลูกจ้างเงินฝากสำหรับกรณีที่นายจ้างต้องจ่ายเงินสมทบเป็นงวดไม่เกินร้อยละสิบห้าของเงินสมทบแต่ละปี วิธีการประเมิน และการเรียกเก็บเงินสมทบจากนายจ้าง ตลอดจนระเบียบวิธีการอันจำเป็นเพื่อให้สำนักงานดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์</p>	<p>แก้ไขหลักการเกี่ยวกับการลงทะเบียนจ่ายเงินสมทบซึ่งดำเนินการอยู่แล้วในปัจจุบันให้มีชัดเจนขึ้น</p>

กฎหมายเดิม	ร่างกฎหมายใหม่	เหตุผลในการแก้ไข
<p>ข้อ 9 ผู้ใดไม่จ่ายเงินสมทบกองทุนเงินทดแทนภายในกำหนดเวลาหรือจ่ายไม่ครบ ต้องจ่ายเงินเพิ่มแก่ทายาทผู้เกิดเหตุเดือนในอัตราร้อยละของเงินรวมที่ค้างจ่าย</p>	<p>การกำหนดอัตราเงินสมทบตามวรรคหนึ่งให้คำนึงถึงสถิติการประสบอันตรายของแต่ละประเภทกิจการ ภาระของกองทุน และจำนวนเงินของกองทุนที่มีอยู่</p> <p>ให้กระทรวงมหาดไทยมีอำนาจในการประกาศกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการลดหรือเพิ่มอัตราเงินสมทบตามวรรคหนึ่งให้แก่ นายจ้างตามอัตราส่วนการสูญเสียของนายจ้างในรทบสามปีปฏิทินที่ผ่านมา</p> <p>มาตรา 46 นายจ้างผู้ใดไม่จ่ายเงินสมทบภายในกำหนดเวลาหรือจ่ายเงินสมทบไม่ครบจำนวนตามที่จะต้องจ่าย ให้เสียเงินเพิ่มอีกร้อยละสามต่อเดือนของเงินสมทบที่ค้างจ่าย</p>	<p>แก้ไขหลักการเกี่ยวกับอัตราเงินเพิ่มให้ลดลงจากเดิม เนื่องจากอัตราร้อยละห้าขอเดือน หรือร้อยละหกสิบต่อปี เป็นอัตราที่สูงมาก กรณีที่นายจ้างขาดเจตนา ก็จะทำให้เขาหางานจึงเดือดร้อนการลงทะเบียนจ่ายเงินสมทบ หรือขอขอยื่นซึ่งนายจ้างที่ทำหนังสือขอยื่นจำนวนมาก เมื่ออัตราเงินเพิ่มลดลงก็จะจูงใจให้นายจ้างปฏิบัติตามกฎหมายมากขึ้น</p>
<p>ข้อ 10 ให้เลขาธิการสำนักงานประกันสังคมมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ยึด อาศัย และขายพดลาคทรัพย์สินของผู้ไม่จ่ายเงินสมทบและหรือเงินเพิ่มวิธีการยึด อาศัย และขายพดลาคทรัพย์สินดังกล่าวในวรรคหนึ่ง ให้ปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งโดยอนุโลม</p>	<p>มาตรา 47 เลขาธิการมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ยึด อาศัย และขายพดลาคทรัพย์สินของนายจ้างซึ่งไม่นำส่งเงินสมทบหรือเงินเพิ่ม หรือนำส่งไม่ครบจำนวน</p> <p>การมีคำสั่งให้ยึดหรืออาศัยทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งจะกระทำใ้ถือเมื่อได้ส่งคำเตือนเป็นหนังสือให้นายจ้างนำเงินสมทบหรือเงินเพิ่มที่ค้างมาจ่ายภายในเวลาที่กำหนดแต่คงไม่ยอมว่าสามสิบวันนับแต่วันให้นายจ้างได้รับหนังสือนั้นและนายจ้างไม่จ่ายภายในเวลาที่กำหนด</p>	<p>แก้ไขหลักการเกี่ยวกับการยึดอาัยคทรัพย์สินโดยให้มีการเชื่อมกลไกการดำเนินการตั้งกล่าวทอน และหลักเกณฑ์และวิธีการยึด อาศัย และขายพดลาคทรัพย์สินให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด เพื่อให้หลักการเกี่ยวกับเรื่องนี้เป็นเช่นเดียวกับพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533</p>

กฎหมายเดิม	ร่างกฎหมายใหม่	เหตุผลในการแก้ไข
<p>เงินที่ได้จากการขายทอดตลาดดังกล่าวแล้ว ให้หักไว้เป็นค่าใช้จ่ายในการยืม อายัด และขายทอดตลาด และชำระเงินสมทบและเงินเพิ่มที่ค้างจ่าย ถ้ามีเงินเหลือให้คืนแก่เจ้าของทรัพย์สิน</p> <p>ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การคุ้มครองแรงงาน</p> <p>ข้อ 48 เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยหรือเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตาย ให้นายจ้างแจ้งต่อพนักงานเงินทดแทน แห่งท้องที่ที่นายจ้างมีสำนักงานหรือหน่วยงานตั้งอยู่ตามแบบหรือฉบับที่กำหนดภายในสิบห้าวันนับแต่วันให้นายจ้างทราบ</p>	<p>หลักเกณฑ์และวิธีการยืม อายัด และขายทอดตลาดทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งให้เงินไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด ทั้งนี้ ให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม</p> <p>เงินที่ได้จากการขายทอดตลาดทรัพย์สิน ให้หักไว้เป็นค่าใช้จ่ายในการยืม อายัด และขายทอดตลาด และจ่ายเงินสมทบหรือเงินเพิ่มที่ค้างจ่าย ถ้ามีเงินเหลือให้คืนแก่นายจ้างโดยเร็วโดยให้เลขาธิการมีหนังสือแจ้งให้นายจ้างทราบเพื่อขอรับเงินที่เหลือคืนโดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ถ้านายจ้างไม่มาขอรับคืนภายในห้าวันให้ตกเป็นของกองทุน</p> <p>หมวด 6 การยื่นคำร้อง การพิจารณาคำร้อง และการอุทธรณ์</p> <p>มาตรา 48 เมื่อลูกจ้างประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย ให้นายจ้างแจ้งการประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย ต่อสำนักงานแห่งท้องที่ที่ลูกจ้างทำงานอยู่หรือที่นายจ้างมีภูมิลำเนาอยู่ตามแบบที่เลขาธิการกำหนดภายในสิบห้าวันนับแต่วันให้นายจ้างทราบหรือควรจะได้ทราบถึงการประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไข</p> <p>แก้ไขลดข้อความเล็กน้อยเพื่อให้ข้อความชัดเจนขึ้น</p>

กฎหมายเดิม	ร่างกฎหมายใหม่	เหตุผลในการแก้ไข
<p>ข้อ 49 ในลูกจ้างซึ่งประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเป็นคำร้องเรียกเงินทดแทนจากนายจ้างต่อพนักงานเงินทดแทนแห่งท้องที่ที่นายจ้างมีสำนักงานหรือหน่วยงานตั้งอยู่ตามแบบที่อธิบดีกำหนดโดยไม่มีข้อ</p> <p>ในกรณีที่ลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตาย ให้ผู้มีสิทธิตามข้อ 50 ยื่นคำร้องเรียกเงินทดแทนตามวรรคหนึ่ง</p>	<p>มาตรา 49 เมื่อลูกจ้างประสบอันตราย เจ็บป่วยหรือชุกหาย ให้ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา 20 ยื่นคำร้องขอรับเงินทดแทนต่อสำนักงานแห่งท้องที่ที่ลูกจ้างทำงานอยู่หรือที่นายจ้างมีภูมิลำเนาตามแบบที่เลขาธิการกำหนดภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือชุกหาย แล้วแต่กรณี</p>	<p>แก้ไขหลักการเกี่ยวกับกำหนดระยะเวลาที่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิต้องยื่นคำร้องเรียกเงินทดแทนภายใน 180 วัน เพราะหากลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิปล่อยให้ความว่างเปล่าไปนาน หลักฐานและเอกสารที่จำเป็นในการวินิจฉัยการประสบอันตรายก็อาจสูญหาย และยากแก่การตรวจสอบข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น ระยะเวลาที่กำหนดไว้ 180 วัน เป็นระยะเวลาที่ยังสามารถตรวจสอบหลักฐานและข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นได้</p>

กฎหมายเดิม	ร่างกฎหมายใหม่	เหตุผลในการแก้ไข
<p>ข้อ 56 เมื่อมีการแจ้งตามข้อ 48 หรือมีการยื่นคำร้องตามข้อ 49 หรือปรากฏแก่พนักงานเงินทดแทนว่าลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย หรือเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตาย และยังมีใ้ยื่นคำร้องให้พนักงานเงินทดแทนดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงโดยไม่ชักช้า</p>	<p>มาตรา 50 เมื่อมีการแจ้งการประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย ตามมาตรา 48 หรือมีการยื่นคำร้องขอรับเงินทดแทนตามมาตรา 49 หรือความปรากฏแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ว่าลูกจ้างประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย ให้พนักงานเจ้าหน้าที่สอบสวนและออกคำสั่งให้นายจ้างจ่ายเงินทดแทนให้แก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา 20 ตามแบบที่เลขาธิการกำหนดโดยมิชักช้า</p> <p>คำสั่งตามวรรคหนึ่งถ้าเป็นกรณีลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา 20 มีสิทธิได้รับเงินทดแทน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดจำนวนเงินทดแทนและระยะเวลาที่จ่ายเงินทดแทนไว้ด้วย และสั่งให้นายจ้างจ่ายเงินดังกล่าวแก่ลูกจ้างภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่นายจ้างทราบหรือถือว่าไ้ทราบคำสั่ง</p> <p>ให้นายจ้างจ่ายเงินทดแทนแก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา 20 ณ สถานที่ทำงานของลูกจ้าง สถานที่นอนตาม ที่นายจ้างและฝ่ายลูกจ้างตกลงกัน หรือที่สำนักงาน</p>	<p>เพิ่มหลักการในการออกคำสั่งเงินทดแทนให้ มีวิธีดำเนินการออกคำสั่งที่ชัดเจน</p>

กฎหมายเดิม	ร่างกฎหมายใหม่	เหตุผลในการแก้ไข
<p>ข้อ ๕๑ ตามปรากฏภายหลังว่าผลของการ ปรับอันดับรายหรือการเจ็บป่วยของลูกจ้างใดเปลี่ยนแปลง แปลงไป อันเป็นเหตุให้คำสั่งที่เกี่ยวกับเงินทดแทน ไม่เป็นไปตามข้อ ๕๑ ให้พนักงานเงินทดแทนมีอำนาจ ทำคำสั่งใหม่ได้ คำสั่งใหม่นั้นให้มีผลเฉพาะการจ่าย เงินทดแทนในคราวต่อไป</p> <p>ให้พนักงานเงินทดแทนแจ้งคำสั่งดังกล่าวเป็น หนังสือให้นายจ้างและผู้รับเงินทดแทนไปแล้ว ทราบ</p>	<p>มาตรา ๕๑ ตามปรากฏภายหลังว่าผลของการปรับ อันดับรายหรือการเจ็บป่วยของลูกจ้างเปลี่ยนแปลงไปอันเป็น เหตุให้คำสั่งที่เกี่ยวกับเงินทดแทนตามมาตรา ๕๐ ไม่เป็นไป ตามมาตรา ๑๘ หรือมีกรณีตามมาตรา ๑๙ ให้พนักงานเจ้า หน้าที่มีอำนาจออกคำสั่งให้นายจ้างจ่ายเงินทดแทนใหม่ได้ คำสั่งใหม่ให้มีผลเฉพาะการจ่ายเงินทดแทนในคราวต่อไป</p> <p>ในกรณีที่ขอเท็จจริงปรากฏขึ้นในภายหลังอันเป็น เหตุให้คำสั่งที่เกี่ยวกับเงินทดแทนตามมาตรา ๕๐ ผิดเคลื่อน ไป ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจออกคำสั่งให้นายจ้างจ่าย เงินทดแทนใหม่ได้</p> <p>ในกรณีที่การเจ็บป่วยเกิดขึ้นภายหลังการเลิกจ้าง ให้ลูกจ้างยื่นคำร้องขอรับเงินทดแทนจากนายจ้างต่อสำนัก งานแห่งท้องที่ที่ลูกจ้างทำงานอยู่หรือนายจ้างมีภูมิลำเนาได้ ภายในสองปีนับแต่วันที่ทราบการเจ็บป่วย</p>	<p>เพิ่มเงื่อนไขการเกี่ยวกับการเจ็บป่วยเนื่อง จากการทำงานที่เกิดขึ้นภายหลังการเลิกจ้างให้ ลูกจ้างได้รับความคุ้มครองด้วย เนื่องจากโรคหรือ การเจ็บป่วยบางอย่างมิได้เกิดขึ้นทันที เช่น โรค ที่เกี่ยวข้องกับสารเคมีต้องใช้เวลาพอสมควร อาการเจ็บป่วยจึงเกิดขึ้น ลูกจ้างจึงควรได้อันการ คุ้มครองด้วย</p>

กฎหมายเดิม

ข้อ 60 ในกรณีที่นายจ้างหรือผู้เป็นคำร้อง
เรียกเงินทดแทนไม่พอใจคำสั่งของพนักงานเงินทด
แทน ให้มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งนั้นต่ออธิบดีไต่ภายใน
สามวันนับแต่วันทราบคำสั่ง

ในกรณีที่มิได้ทูลอ้อนสมควรถืออธิบดีมีอำนาจ
ขยายระยะเวลาการวินิจฉัยไต่ความจำเป็น
แก่กรณี

เมื่ออธิบดีพิจารณาอุทธรณ์และมีคำสั่งแล้ว
ให้แจ้งคำสั่งนั้นเป็นหนังสือให้นายจ้างและผู้เป็นคำ
ร้องเรียกเงินทดแทนทราบ ถ้าเห็นชอบพร้อมกัน
ให้นายจ้างจ่ายเงินทดแทนภายในสามวันนับแต่วัน
ทราบคำสั่ง ถ้าไม่เห็นชอบให้นำคดีไปสู่ศาลได้ แต่
ถ้าไม่นำคดีไปสู่ศาลภายในสามวันนับแต่วันทราบ
คำสั่ง ให้คำสั่งของอธิบดีเป็นที่ยุติ

ถ้านายจ้างเป็นฝ่ายนำคดีไปสู่ศาล นายจ้าง
ต้องวางเงินค้ำประกันตามจำนวนที่ถึงกำหนดชำระตาม
คำสั่งของอธิบดีจึงจะฟ้องคดีได้

ร่างกฎหมายใหม่

มาตรา 52 ในกรณีที่นายจ้าง ลูกจ้าง หรือผู้มีสิทธิ
ตามมาตรา 20 ซึ่งได้รับคำสั่ง คำวินิจฉัย หรือการประเมิน
เงินสมทบของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งการตามพระราชบัญญัติ
นี้แล้วไม่พอใจคำสั่ง คำวินิจฉัย หรือการประเมินเงินสมทบนั้น
ให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อคณะกรรมการไต่ภายใน
สามวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง คำวินิจฉัย หรือการ
ประเมินเงินสมทบ

เมื่อคณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์แล้วให้แจ้ง
คำวินิจฉัยเป็นหนังสือให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

มาตรา 53 ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ไม่พอใจคำวินิจฉัย
ของคณะกรรมการให้มีสิทธินำคดีไปสู่ศาลแรงงานภายใน
สามวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัย ถ้าไม่นำคดีไปสู่ศาล
แรงงานภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้คำวินิจฉัยของคณะกรรมการ
เป็นที่ยุติ

ในกรณีที่มิให้นำคดีฟ้องจ่ายเงินทดแทนตามคำวินิจฉัย
ของคณะกรรมการตามวรรคหนึ่งเป็นผู้นำคดีไปสู่ศาล ผู้นั้น
ต้องวางเงินค้ำประกันตามจำนวนที่ถึงกำหนดจ่ายตามคำวินิจฉัย
ของคณะกรรมการจึงจะฟ้องคดีได้

เหตุผลในการแก้ไข

แก้ไขหลักการเรื่องการอุทธรณ์ ดังนี้

1. ให้คณะกรรมการกองทุนเงินทดแทนมีอำนาจ
หน้าที่ในการพิจารณาคำอุทธรณ์แทนเลขาธิการ ซึ่งจะ
ทำให้การพิจารณาครอบคลุมขึ้น

2. การขยายเวลา การยื่นอุทธรณ์ คำสั่งเงิน
ทดแทนให้นำไปบัญญัติไว้ในมาตรา 12 ของร่าง
พระราชบัญญัติแล้ว จึงตัดข้อความเดิมออก

3. กำหนดให้คณะกรรมการอุทธรณ์มีอำนาจ
พิจารณาคำอุทธรณ์ในเรื่องอุทธรณ์การประเมินเงินสมทบ
ไว้ในมาตราที่ด้วย ซึ่งเดิมได้กำหนดไว้ในประกาศ
กระทรวงมหาดไทย เรื่อง อัตราระดับวิธีเรียกเก็บเงิน
สมทบ การจ่ายเงินทดแทนฯ ลงวันที่ 11 มิถุนายน
2516

กฎหมายเดิม	ร่างกฎหมายใหม่	เหตุผลในการแก้ไข
<p>เมื่อคดีถึงที่สุดและนายจ้างมีหน้าที่ต้องจ่าย เงินทดแทน ให้ศาลมีอำนาจจ่ายเงินที่นายจ้างวาง ไว้ต่อศาลแก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิไต่</p>	<p>เมื่อคดีถึงที่สุดและผู้นำนาคก็ไปศาลตามวรรคสอง มีหน้าที่ต้องจ่ายเงินทดแทนตามคำพิพากษาของศาล ให้ศาล มีอำนาจจ่ายเงินที่ผู้นำนางวางไว้ต่อศาลแก่สำนักงานเพื่อให้สำนัก งานจ่ายเงินทดแทนแก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา 20 ต่อไป</p> <p>มาตรา 54 ในกรณีที่นายจ้างอุทธรณ์การประเมิน เงินสมทบหรือนาคก็ไปศาล การอุทธรณ์หรือการนำคดีไปศาล ไม่เป็นการหลุดการปฏิบัติตามคำสั่งของเลขาธิการหรือพนักงาน เจ้าหน้าที่ แต่ถ้านายจ้างได้รับอนุญาตจากเลขาธิการให้รอกำ วินิจฉัยอุทธรณ์หรือคำพิพากษาของศาล ก็ให้จ่ายภายในสามสิบวัน นับแต่วันได้รับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์หรือคำพิพากษาดังที่สุด แล้วแต่กรณี</p> <p>ในกรณีที่มิควำวินิจฉัยอุทธรณ์หรือคำพิพากษาดังที่สุดให้ นายจ้างจ่ายเงินสมทบหรือจ่ายเงินสมทบเพิ่มขึ้น นายจ้างจะ ต้องจ่ายภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง</p> <p>การอุทธรณ์หรือการนำคดีไปศาลตามวรรคหนึ่ง ไม่เป็นเหตุให้คงการเสียเงินเพิ่มตามมาตรา 46</p>	<p>เพิ่มหลักการเกี่ยวกับการอุทธรณ์ให้นายจ้างมี หน้าที่ปฏิบัติตามกฎหมายแม้จะไต่อุทธรณ์ เพราะใน ระหว่างที่มีการพิจารณาอุทธรณ์ ลูกจ้างที่ได้รับความ เดือดร้อนยังมีความจำเป็นที่จะต้องได้รับความช่วยเหลือ เพื่อเยียวยาความเดือดร้อนนั้น ซึ่งเป็นหลักการเช่น เกี่ยวกับพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ.2533 แต่กรณีการอุทธรณ์การประเมินเงินสมทบ ผู้อุทธรณ์ สำหรับกรณีการอุทธรณ์การประเมินเงินสมทบ นายจ้าง มีสิทธิที่จะหลุดการปฏิบัติตามคำสั่งได้ แต่การจ่าย เงินเพิ่มก็คงเป็นไปตามหลักการในร่างมาตรา 43</p>

กฎหมายเดิม	ร่างกฎหมายใหม่	เหตุผลในการแก้ไข
<p>ข้อ 5 ให้กระทรวงมหาดไทยแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้</p> <p>ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดังกล่าวมีอำนาจเข้าไปในสถานที่ทำงานเพื่อตรวจตราสอดตามข้อเท็จจริง</p>	<p>มาตรา 55 ให้นำมาตรา 46 มาตรา 47 มาตรา 52 มาตรา 53 มาตรา 54 และมาตรา 59 มาใช้บังคับแก่ผู้รับเหมารัฐวิสาหกิจและผู้รับเหมารัฐวิสาหกิจซึ่งมีใบอนุญาตตามมาตรา 10 และผู้ประกอบการและผู้รับเหมาค้าแร่ซึ่งมีใบอนุญาตตามมาตรา 11 โทษอนุโลม</p> <p>หมวด 7 พนักงานเจ้าหน้าที่</p> <p>มาตรา 56 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้</p> <p>(1) เข้าไปในสถานประกอบการ หรือสำนักงานของนายจ้าง สถานที่ทำงานของลูกจ้าง ในเวลากลางวัน ระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบหรือสอดตามข้อเท็จจริง ตรวจสอบทรัพย์สินหรือเอกสารหลักฐานอันอาจกระทบถึงความปลอดภัยของกิจการ การจูงควาจ้าง ทะเบียนจ้าง และจ่ายเงินสมทบ และเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>เพิ่มหลักการเกี่ยวกับความรับผิดชอบของผู้รับเหมารัฐวิสาหกิจและผู้รับเหมารัฐวิสาหกิจซึ่งมีใบอนุญาตตามมาตรา 10 และผู้ประกอบการและผู้รับเหมาค้าแร่ซึ่งมีใบอนุญาตตามมาตรา 11 โทษอนุโลม</p> <p>เพิ่มหลักการเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้มีอำนาจตรวจสอบทรัพย์สิน ยึดอายัดและขายทอดตลาดทรัพย์สินของนายจ้าง ลูกจ้าง หรือผู้รับเหมารัฐวิสาหกิจและผู้รับเหมาค้าแร่ซึ่งมีใบอนุญาตตามมาตรา 10 และผู้ประกอบการและผู้รับเหมาค้าแร่ซึ่งมีใบอนุญาตตามมาตรา 11 โทษอนุโลม</p> <p>เพิ่มเงินหลักการเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้มีอำนาจตรวจสอบทรัพย์สิน ยึดอายัดและขายทอดตลาดทรัพย์สินของนายจ้าง ลูกจ้าง หรือผู้รับเหมารัฐวิสาหกิจและผู้รับเหมาค้าแร่ซึ่งมีใบอนุญาตตามมาตรา 10 และผู้ประกอบการและผู้รับเหมาค้าแร่ซึ่งมีใบอนุญาตตามมาตรา 11 โทษอนุโลม</p>

กฎหมายเดิม	ร่างกฎหมายใหม่	เหตุผลในการแก้ไข
<p>และมีอำนาจเรียกบุคคลที่เกี่ยวข้องมาชี้แจง รวมทั้งให้ส่งหลักฐานหรือเอกสารต่าง ๆ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ ถ้าผู้ใดคัดค้านให้ถือว่าเป็นความผิดฐานขัดขวางเจ้าพนักงานหรือฐานขัดคำสั่งเจ้าพนักงาน แล้วแต่กรณี</p>	<p>หรือนำเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องไปตรวจสอบหรือกระทำการอย่างอื่นตามสมควรเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงในอันที่จะปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(2) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ตอบคำหรือให้ส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องหรือสิ่งอื่นที่จำเป็นมาเพื่อประกอบการพิจารณา</p> <p>(3) ยึด อาศัย หรือขายทอดหลักฐานทรัพย์สินตามคำสั่งของเลขาธิการตามมาตรา 47</p> <p>มาตรา 57 ในการปฏิบัติการของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 56 ให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกให้ตามควรแก่กรณี</p> <p>มาตรา 58 ในการปฏิบัติการตามหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวเมื่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องร้องขอบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p> <p>มาตรา 59 ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา</p>	<p>เพิ่มหลักการเพื่อความสะดวกแก่การปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่</p>

กฎหมายเดิม	ร่างกฎหมายใหม่	เหตุผลในการแก้ไข
	<p style="text-align: center;">หมวด 8 การส่งหนังสือ</p> <p style="text-align: center;">มาตรา 60 ในการส่งคำสั่ง คำวินิจฉัย คำเตือน หรือหนังสือแจ้งการประเมินเงินสมทบของคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ เลขานุการ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่ง การตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ หรือให้เจ้าหน้าที่หรือพนักงานเจ้าหน้าที่นำไปส่ง ณ ภูมิลำเนา หรือถิ่นที่อยู่ หรือสำนักงานของนายจ้างในเวลากลางวัน ระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการ ของนายจ้าง ถ้าไม่พบนายจ้าง ณ ภูมิลำเนา หรือถิ่นที่อยู่ หรือสำนักงานของนายจ้างหรือพบนายจ้างแต่นายจ้างปฏิเสธ ไม่ยอมรับจะส่งให้แก่บุคคลใดซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้วและอยู่หรือ พำงานในบ้านหรือสำนักงานที่ปรากฏว่าเป็นของนายจ้างนั้นก็ ได้</p>	<p>เพิ่มหลักการเพื่อแก้ไขปัญหาการส่งหนังสือถึง บุคคลที่เกี่ยวข้องในกรณีต่าง ๆ เนื่องจากการดำเนินการ ตามพระราชบัญญัตินี้หลายกรณีมีความจำเป็นจะต้อง ส่งหนังสือให้เกี่ยวข้อง ในกรณีที่บุคคลที่ต้องรับหนังสือ เพื่อต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติไม่ยอมรับหนังสือใน การส่งโดยวิธีธรรมดาจะเกิดปัญหาและความยุ่งยาก ในทางปฏิบัติขึ้นหลายประการ จึงต้องกำหนดวิธีการ แก้ไขปัญหาในวิธีการนำส่งหนังสือแก่บุคคลที่เกี่ยวข้องไว้ เป็นขั้นตอนตามลำดับ โดยนำหลักการตามประมวล กฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาปรับใช้ และหลักการนี้ เป็นหลักการเกี่ยวกับที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกัน สังคม พ.ศ.2533</p>

กฎหมายเดิม

ร่างกฎหมายใหม่

เหตุผลในการแก้ไข

ถ้าการส่งตามวรรคหนึ่งไม่สามารถกระทำได้
ในสิ่งใดเปิดคำสั่ง คำวินิจฉัย คำเตือน หรือหนังสือแจ้งการ
ประเมินเงินสมทบ ในที่ซึ่งเห็นได้ง่าย ณ สำนักงานของนาย
จ้าง สถานที่ทำงานของลูกจ้าง ภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ของนาย
จ้าง เมื่อใดดำเนินการดังกล่าวและเวลาใดล่วงพ้นไปไม่น้อย
กว่าสิบห้าวันแล้ว ให้ถือว่านายจ้างได้รับคำสั่ง คำวินิจฉัย
คำเตือน หรือหนังสือแจ้งการประเมินเงินสมทบนั้นแล้ว

กฎหมายเดิม	ร่างกฎหมายใหม่	เหตุผลในการแก้ไข
<p>ข้อ 8 นายจ้างและลูกจ้างผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดของกระทรวงมหาดไทย ซึ่งออกตามความในข้อ 2 ของพระราชบัญญัติว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2475 หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>หมวด 9 บทกำหนดโทษ</p> <p>มาตรา 61 นายจ้างผู้ใดไม่จัดให้ลูกจ้างซึ่งประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยได้รับการรักษาพยาบาลตามมาตรา 13 หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 17 มาตรา 44 หรือมาตรา 48 ของพระราชบัญญัติว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2475 หรือปรับไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา 62 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการคณะกรรมการการแพทย์ หรือคณะกรรมการที่สั่งตามมาตรา 42 หรือคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 56 (2) หรือไม่อำนวยความสะดวกในการปฏิบัติการของพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามมาตรา 57 ของพระราชบัญญัติว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2475 หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา 63 นายจ้างผู้ใดไม่จ่ายเงินทดแทนตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 50 หรือมาตรา 51 โดยมิได้อุทธรณ์ตามมาตรา 52 หรือมิให้นำคดีไปสู่ศาลตามมาตรา 53 ของพระราชบัญญัติว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2475 หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>แก้ไขบทกำหนดโทษจากที่กำหนดพระราชบัญญัติว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2475 มาตรา 13 มาตรา 17 มาตรา 44 หรือมาตรา 48 ของพระราชบัญญัติว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2475 โดยยกเว้นบทกำหนดโทษ หมวด 9 ของร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2502 กำหนดบทลงโทษสำหรับความผิดในกรณีต่าง ๆ ตั้งแต่มาตรา 61 - 64 ให้เหมาะสมกับความหนักเบาของกรณีหรือความผิดแต่ละข้อหา</p>

กฎหมายเดิม	ร่างกฎหมายใหม่	เหตุผลในการแก้ไข
	<p>มาตรา 64 ผู้ใดเปิดเผยข้อเท็จจริงใดเกี่ยวกับกิจการของ นายจ้างอันเป็นข้อเท็จจริงที่ตามปกติวิสัยของนายจ้างจะพึงสงวน ไว้ไม่เปิดเผยซึ่งตนได้มาหรือล่วงรู้เนื่องจากการปฏิบัติราชการตาม พระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือปรับ ไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เว้นแต่เป็นการเปิดเผยใน การปฏิบัติราชการเพื่อประโยชน์แห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือเพื่อ ประโยชน์แก่การคุ้มครองแรงงาน หรือการสอบสวน หรือการ การพิจารณาพิพากษา</p>	

กฎหมายเดิม

ข้อ 12 เมื่อมีการกระทำความผิดตาม
ประกาศของคณะกรรมการนี้ ให้คณะกรรมการซึ่ง
ประกอบด้วยอธิบดีกรมแรงงาน อธิบดีกรมตำรวจ
หรือผู้แทน และอธิบดีกรมอัยการหรือผู้แทน มีอำนาจ
ทำการเปรียบเทียบได้

ร่างกฎหมายใหม่

มาตรา 65 บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้า
เจ้าพนักงานตั้งข้อไปนั้นเห็นว่าผู้กระทำผิดไม่ควรได้รับโทษ
จำคุก หรือไม่ควรถูกฟ้องร้อง ให้มีอำนาจเปรียบเทียบได้

(1) เลขาธิการหรือผู้ซึ่งเลขาธิการมอบหมาย สำหรับ
ความผิดที่เกิดขึ้นในกรุงเทพมหานคร

(2) ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัด
มอบหมาย สำหรับความผิดที่เกิดขึ้นในจังหวัดอื่น

ในกรณีที่มีการสอบสวน เจ้าพนักงานสอบสวนพบว่า
บุคคลใดกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ และบุคคลนั้นยินยอม
ให้เปรียบเทียบ ให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่องให้เลขาธิการหรือผู้
ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ถูกคดีนั้น
แสดงการยินยอม การเปรียบเทียบหรือไม่ให้อยู่ในดุลยพินิจของ
เจ้าพนักงานตาม (1) หรือ (2) แล้วแต่กรณี

ในการเปรียบเทียบตามมาตรานี้ ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบ
เทียบต้องเปรียบเทียบปรับไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของอัตราโทษปรับ
ที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น และเมื่อผู้กระทำผิดได้ชำระ
ค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวันแล้ว ให้ถือว่า
คดีเลิกกัน ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

เหตุผลในการแก้ไข

แก้ไขการเปรียบเทียบซึ่งเดิมดำเนินการโดย
คณะกรรมการทำให้ไม่มีความคล่องตัว เพราะในกรณีที่
การกระทำผิดเกิดขึ้นในทางจังหวัด หากจะทำการ
เปรียบเทียบปรับก็จะต้องส่งสำนวนมาให้คณะกรรมการ
เปรียบเทียบ จึงเกิดความล่าช้า จึงแก้ไขหลักการ
ใหม่ ในลักษณะกระจายอำนาจไปยังส่วนภูมิภาคโดย
กำหนดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้มีอำนาจเปรียบเทียบ
และเพื่อให้เกิดความคล่องตัวมากขึ้น จึงกำหนดให้
ผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมายให้บุคคลอื่นเปรียบเทียบ
ได้ด้วย สำหรับส่วนกลางก็มีหลักการเดียวกันโดย
กำหนดให้เลขาธิการหรือผู้ซึ่งเลขาธิการมอบหมาย
มีอำนาจเปรียบเทียบได้

วรรคสองเพิ่มหลักการเกี่ยวกับดุลยพินิจของ
เจ้าพนักงานในกรณีที่เห็นว่าไม่ควรเปรียบเทียบบุคคล
ผู้กระทำความผิด เช่น กรณีที่ผู้กระทำความผิดจงใจ
ที่จะฝ่าฝืนกฎหมาย เป็นต้น

กฎหมายเดิม

ร่างกฎหมายใหม่

เหตุผลในการแก้ไข

ถ้าผู้กระทำความผิดไม่ยินยอมให้เปรียบเทียบหรือเมื่อ
ยินยอมแล้วไม่ชำระเงินค่าปรับภายในกำหนดเวลาตามวรรค
สาม ให้ดำเนินคดีต่อไป

วรรคสามกำหนดกรอบของการใช้ดุลยพินิจใน
การเปรียบเทียบไว้เพื่อให้มีมาตรฐานในการใช้
ดุลยพินิจในระดับเดียวกัน ซึ่งจะเป็นขรรวมแก่ผู้กระทำ
ผิด และเมื่อผู้กระทำความผิดยินยอมชำระค่าปรับ
ตามจำนวนที่เปรียบเทียบให้ถือว่าคดีเลิกกัน ตามประ
มวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งเป็นหลักการ
เกี่ยวกับที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ.25

บทเฉพาะกาล

มาตรา 66 นายจ้างซึ่งมีหน้าที่จ่ายเงินสมทบอยู่แล้ว
ตามประกาศกระทรวงมหาดไทยซึ่งออกตามประกาศของคณะปฏิวัติ
ฉบับที่ 103 ลงวันที่ 16 มีนาคม พ.ศ.2515 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม
โดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่
103 ลงวันที่ 16 มีนาคม พ.ศ.2515 (ฉบับที่ 1) พ.ศ.2533
ออกก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้มีหน้าที่จ่ายเงินสมทบ
ตามอัตราที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดตามประกาศกระทรวง
มหาดไทยซึ่งกล่าวต่อไปจนกว่าจะมีประกาศกระทรวงมหาดไทย
ตามมาตรา 45 ใช้บังคับ

ร่างมาตรา 66 มาตรา 67 มาตรา 68
และมาตรา 69 บัญญัติเพื่อรองรับสิทธิและหน้าที่ของ
บุคคลที่เกี่ยวข้องที่มียกก่อนวันที่ร่างพระราชบัญญัตินี้
ใช้บังคับให้คงมีอยู่ต่อไป จนกว่าจะมีเหตุให้สิทธิ
และหน้าที่ดังกล่าวสิ้นสุด

กฎหมายเดิม	ร่างกฎหมายใหม่	เหตุผลในการแก้ไข
	<p>มาตรา 67 ผู้ใดมีสิทธิได้รับเงินทดแทนจากนายจ้างตามประกาศกระทรวงมหาดไทย ซึ่งออกตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 103 ลงวันที่ 16 มีนาคม พ.ศ.2515 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 103 ลงวันที่ 16 มีนาคม พ.ศ.2515 (ฉบับที่ 1) พ.ศ.2533 อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้จะมีผลให้คงได้รับเงินทดแทนตามประกาศกระทรวงมหาดไทยดังกล่าวต่อไปจนกว่าจะครบถ้วนตามสิทธิ</p> <p>มาตรา 68 คำร้องที่ยังไม่ถึงที่สุด หรือคดีที่ยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาลก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้จะมีผล ให้บังคับตามประกาศกระทรวงมหาดไทยซึ่งออกตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 103 ลงวันที่ 16 มีนาคม พ.ศ.2515 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 103 ลงวันที่ 16 มีนาคม พ.ศ.2515 (ฉบับที่ 1) พ.ศ.2533 จนกว่าคำร้อง หรือคดีนั้น ๆ จะถึงที่สุด</p>	